

POŘÍČSKÝ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2015

ÚŘAD INFORMUJE

ŠKOLY MĚSTYSE

SPOLKY

KULTURA

SPORT

RŮZNÉ

INZERCE

Slovo místostarostky

Výjimečně zabírám toto místo ve zpravodaji panu starostovi, který je v době příprav tohoto čísla na zahraniční dovolené a beru si slovo místo něho.

Tak máme zase po prázdninách. Doufám, že si je děti náležitě užily a vy dospělí, že jste si dostatečně odpočinuli a načerpali síly do podzimního období. Prázdniny jsme zakončili Poříčskými slavnostmi, o kterých **můžeme prohlásit**, dle reakcí obyvatel, že se povedly. Chtěli bychom toto držet jako tradici a každý rok slavnosti uspořádat. Poslední roky se k tomu naskytla vždy oslava nějakého výročí. Letos to bylo 600 let od první zmínky o našem Poříčí, v loňském roce jsme slavili 100 let městyse, v roce 2013 sto let základní školy, v roce 2012 se u nás konalo Setkání Poříčí, rok 2011 byl ve znamení Setkání rodáků, které se zopakuje v příštím roce (vždy po pěti letech) a v roce 2010 slavili farníci 100 let od vysvěcení našeho kostela.

A co se u nás událo dále? Byla dokončena úprava křižovatky u staré pošty, pro kterou se na nás hodně spoluobčanů zlobí! Naším přáním bylo upravit prostor tak, aby byl pro všechny bezpečnější. Silniční doprava se stále rozrůstá a bylo nutné udělat něco hlavně pro chodce, kterých tu denně přejdou stovky. Jedná se o **děti z mateřské školy, žáky ze školy střední a další obyvatele poblíž bydlic i pracujících**. Tímto dopravním opatřením jsme chtěli **předejít dopravním nehodám**. Bohužel se ale nehoda 9. září stala. **Moc nás mrzí, že k ní na novém přechodu došlo. Zranila se dívka, které přejeme, aby se brzy uzdravila. Je to opravdu smůla, že ke střetu auta s chodcem roky nedošlo, ale hned po vybudování nových přechodů k němu muselo dojít.** Ještě jednou shrnu, co přebudování křižovatky předcházelo. Nejprve jsme požádali o zpracování projektu projektanta pro dopravní stavby, který zpracoval návrh provedení stavebních úprav této rozlehlé a nepřehledné křižovatky tak, aby zde mohly být (námi tak dlouho požadované přechody pro chodce), jelikož děti většinou do školy přecházely přes komunikaci v místech, kde to pro ně bylo nejkratší a nejpohodlnější. Následně se k projektu vyjadřoval vlastník komunikace, dopravní inspektorát a jako poslední slovo měl ve vydání stavebního povolení příslušný speciální stavební úřad, tedy MěÚ Náchod, odbor dopravy a silničního hospodářství. **Věřte, že se projekt několikrát upravoval, aby se našlo co možná nejpríjemnější řešení pro všechny účastníky silničního provozu.** Přes různé překážky i nadávky obyvatel se nám koncem srpna podařilo křižovatku dokončit. Ovšem stavebními úpravami nekončí povinnosti dané zákonem o provozu na pozemních komunikacích, tedy, že řidiči musí jet takovou rychlostí, aby dokázali zastavit své vozidlo **před přechodem pro chodce a umožnit chodci bezpečně přejítí vozovky**, a na druhé straně si chodci musí uvědomit, že nemají absolutní přednost na přechodu, takže nesmějí vběhnout na přechod bezprostředně před přijíždějící vozidlo. Tyto dvě základní povinnosti ze strany účastníků výše zmíněné nehody však nebyly dodrženy. Vezměme si z případu všichni ponaučení.

Dále bylo koncem září dokončeno sociální zařízení v základní škole. S pracemi se začalo koncem června, kdy bylo nutné vybourat staré obklady, příčky, rozvody vody, kanalizace a topení a nahradit vše novým. Sociální zařízení je dnes kompletně nové, vyhovující hygienickým normám, **děti i učitelé se mohou těšit z příjemných nových prostor.**

V podzimních měsících dojde na výlet pro seniory, country festáček Poříčský podzim, páteční tanečky a pomalu se bude blížit advent. Tímto Vás na akce zveme a **těšíme se, že se s Vámi uvidíme.**

Všem přejeme krásné podzimní dny a hlavně pohodu v rodině.

T. Šancová

Vyjádření k nehodě na přechodu pro chodce v Náchodské ulici 9. září 2015

Byl jsem upozorněn, že na sociálních sítích kolují ohlasy kritizující stavební úpravy křižovatky „Na Růžku“.

Protože jsem byl účastníkem debat v projektové přípravě rekonstrukce křižovatky, je mou povinností se k situaci vyjádřit.

1. Na dopravní situaci jsme poukazovali mnoho let, stejně jako mateřská škola, ale i občané přicházející na vlakové a autobusové spoje.
2. Městys Velké Poříčí zadal projekt certifikovanému dopravnímu projektantovi. Projekt dozoroval Dopravní inspektorát Policie ČR a schválil ho příslušný stavební úřad.

3. Projekt nevznikal „horkou jehlou“, ale byl důkladně projednáván všemi účastníky řízení na mnoha zasedáních.
4. Základním postulátem pro tvorbu dopravních opatření uvnitř obce je bezpečnost chodce. A to i za cenu omezení provozu z pohledu řidiče.
5. Stavební úpravou jsou dodrženy všechny rozhledové poměry tak, jak stanoví právní dokumenty dopravních stavebních opatření.
6. Městys prezentoval projekt veřejným zasedáním, na webových stránkách, v obecním zpravodaji a veřejnou vyhláškou v místě projektu (nevím o žádném současném kritikovi, že by se k projektu v připomínkovém řízení vyjádřil).

Pro pohodu a všeobecnou spokojenost stačí, aby řidiči dodržovali silniční zákon o silničním provozu. Aby řidiči laskavě pochopili, že řídí automobil uvnitř obce, kde je prioritou přednost chodce.

Pak jsou nyní veřejností navrhovaná dodatečná opatření (retardéry, semafore...) zbytečná.

Na závěr mám jediné přání, a to zdraví pro naši studentku.

Určení míry zavinění účastníků nehody je v rukách Policie ČR.

ředitel školy a radní Mgr. Rudolf Volhejn

Výtah z usnesení Rady městyse Velké Poříčí (11.-14. jednání)

Rada schválila:

- cenovou nabídku Miloslava Kučery – Prodis na příslušnou projektovou dokumentaci akce „Stavební úpravy Krausovy ulice a prostranství před MŠ ve Velkém Poříčí“
- uzavření smlouvy o dílo na akci „Hřiště pro in-line bruslení ve Velkém Poříčí“ se společností STILMAT s. r. o., IČ 48170496, Orlická 1102, Žamberk
- pronájem částí pozemků p. č. 132/2 - 20 m² a p. č. 22/1 - 14 m²
- adresný záměr prodeje části pozemku 1153/1, k. ú. Velké Poříčí o výměře cca 2000 m² dle příložené situace
- Rozpočtové opatření číslo 3/2015 ve výši 719 tis. Kč a č. 4/2015 ve výši 34 200 Kč
- vstup městyse do občanského sdružení RADOST Bezděkov nad Metují za účelem bezplatného provozu dětského řetízkového kolotoče na našich akcích a zaplacení členského příspěvku 15 000,- Kč
- použití neinvestičního příspěvku městyse pro rok 2015 ve výši 40 tis. Kč na mzdové prostředky a související odvody pro asistenta pedagoga v mateřské škole

Rada vzala na vědomí:

- podání petice proti prodeji pozemku č. 133/1 a projednání dalšího postupu na příštím zasedání zastupitelstva

Výtah z usnesení Zastupitelstva městyse Velké Poříčí

Dne 17. 8. 2015 - Soudní spor s Ingeniringem Krkonoše

Zastupitelstvo se dále nebude odvolávat proti rozhodnutí okresního soudu v Trutnově.

Dne 16. 9. 2015- výtah

Zastupitelstvo schvaluje

- rozpočtové opatření č. 6/2015 ve výši 137 317 Kč
- prodej části pozemku p.č. 1153/1 o výměře cca 2000 m² společnosti ebm Česká republika s.r.o., IČ 26470942, Na Krocínce 854/54, Vysočany, 190 00 Praha za cenu 100 Kč za m²
- zavedení nového systému třídění odpadů

Zastupitelstvo revokuje

- na základě petice občanů městyse Velké Poříčí usnesení č. Z/03/15/017 ze dne 17. 6. 2015 ve znění: ZM souhlasí s využitím pozemku č. 133/1, k.ú. Velké Poříčí dle platného územního plánu pro individuální výstavbu pro bydlení, II. pověřuje RM zahájit administraci prodeje tohoto pozemku

Zastupitelstvo souhlasí

- s tím, aby pozemek č. 133/1, k.ú. Velké Poříčí byl ponechán ve stávajícím stavu do té doby, než bude nalezeno řešení pro jeho využití k všeobecné spokojenosti a dle potřeb obyvatel a koncepce rozvoje zastavěného území obce.

Zastupitelstvo bere na vědomí

- zprávu o finanční situaci městyse
- informaci o stavebních akcích
- informaci o novém způsobu třídění odpadů
- informaci o třech radou městyse schválených rozpočtových opatřeních pro účetní období měsíců červenec a srpen 2015

Odpověď na článek pana starosty aneb deset důvodů proč postavit areál hřiště a odpočinkové zóny s parkovištěm na „Dolejšáku“

Ano městys byl nucen zakoupit v roce 2008 pozemek vedle Roubalových na zařízení staveniště protipovodňových opatření. Situace v obci se vyvíjí a na „Dolejšáku“ je stále více dětí, kterým chybí dětské hřiště, a přibývá i důchodců, kteří by uvítali odpočinkovou zónu.

Tento pozemek se k ní přímo nabízí pro jeho dostupnost.

V lokalitě narůstá jak automobilový provoz, tak provoz cyklistů díky cyklostezce a je jen otázkou času kdy zde dojde k nějaké vážné dopravní nehodě.

Zde jsou protiargumenty:

Změny územního plánu se dějí dle vývoje v obcích a městech stále. Zatím než proběhne tato změna, můžeme mít v šuplíku zpracovaný projekt na využití tohoto pozemku.

V územním plánu se prostě dá provést změna.

Změnit původní záměr bývalého zastupitelstva lze na základě vývoje současné situace a požadavků občanů. Záměr zastupitelstva není dogma, zastupitelé by měli brát na zřetel potřeby občanů a jejich bezpečnost.

Peníze na chodníky se dají sehnat určitě i jinak. Nevím, že by se chodníky na kterémkoliv místě v obci vázaly s prodejem nemovitosti v dané lokalitě. Vždy se na to našla nějaká dotace nebo peníze v rozpočtu obce. Je to jen laciné zdůvodnění prodeje tohoto pozemku.

To, že městys získal dotaci na in-line hřiště, které bude v zimě využíváno jako kluziště je důkazem, že peníze na sportoviště lze sehnat z dotací. Proto je potřeba mít v šuplíku projekt a místo k jeho realizaci.

K tomu, že parkoviště nebudou hosté restaurace využívat, mám jiný názor. Jednoduché řešení pro bezpečnost občanů v této lokalitě je dát zákaz stání od křižovatky až za autobusovou zastávku, občas usměrnit neukázněné řidiče prostřednictvím policie a oni parkoviště využívat budou.

Tvrzení, že parkoviště bude využíváno pouze místními obyvateli pro jejich vozy, opět není namístě. Proč by jej nemohli používat třeba od 22.00 do 8.00 hodin a v zavírací den restaurace, opět se tím zvýší bezpečnost provozu v dané lokalitě.

Argument blízkosti silnice a řeky nevidím jako mínus, naopak areál hřiště bude oplocený. Všude jinde se pro zlepšení ovzduší v letních parných měsících zavádí voda do měst a obcí. Dělat se vodotrysky, stříkají se komunikace pro zvlhčení vzduchu. Nejen v naší obci se vodoteče v minulosti likvidovaly a dnes je důsledkem rychlé protečení vody krajinou a úbytek jak povrchových tak spodních vod. A bude stát milióny korun vrátit do krajiny remízky, malé vodní nádrže a přirozené meandry na vodních tocích, tam kde to bude možné.

Argument umisťovat sportoviště a klidové zóny do středu obce jistě pan starosta vysvětlí matkám malých dětí a důchodcům sám. Matky se s malými dětmi budou vláčet na náměstí a důchodci z „Dolejšáku“ si také „doběhnou“ odpočinout a popovídat si třeba na rozpálené náměstí a zase zpátky. Namísto odpočinku u řeky, jak jsem už říkal, kde se jim jistě lépe dýchá.

Ano všechna dříve využívaná hřiště jsou zrušena, když vezmu ta na „Dolejšáku“, co ještě pamatuji já, tak je to „Na Váze“ a u MEZU. Jenže dříve bylo všechno všech. Dnes veškeré pozemky mají své majitele a ti nejsou zvědaví, aby jim po nich někdo běhal. Proto si myslím, že prodat tento obecní pozemek, který právě patří nám všem a je v zástavbě, kde se dá uhlídat proti vandalismu, je neuvážené rozhodnutí.

Naposledy jsem Vás obíhal s peticí v roce 1997, aby se udělala protipovodňová opatření na Metuji na „Dolejšáku“. Tenkrát mě kvůli této petici pan starosta Šulitka s panem Dostálem sdělili, že mě nechají vyhodit od hasičů, i když na to neměli právo, protože jsem poukazoval na nedostatky při zásahu při velké vodě. Toto mohla udělat jen členská schůze SDH. V té době bylo vedení SDH takové jaké bylo, nebudu se k tomu vyjadřovat, tak jsem odešel sám. Na náš dobrovolný sbor jsem nezatrpkl, dál jim fandím a uznávám je, vždyť jsem v něm prožil 25 let svého života a na to se nezapomíná. Vy jste mě naopak díky tomu v roce 1998 zvolili do zastupitelstva, kde jsem bojoval s některými zastupiteli za protipovodňový kanál, který se po letech podařilo vybudovat. Trvalo to sice 16 let, ale povedlo se to.

Stejně tak se může realizovat tento záměr, ne hned, třeba za rok, za dva, ale ne bez tohoto pozemku jestli si jej prodáme! Na radě městyse 3. 8. 2015 mi bylo řečeno, že občané nemají co mluvit do prodeje tohoto pozemku, že rozhoduje zastupitelstvo. Ale koho má zastupitelstvo zastupovat? Ano Vás, Vaše potřeby a Vaši bezpečnost.

Občané, přijďte 16. září 2015 podpořit své podpisy z petice na veřejné zasedání zastupitelstva městyse, kde se bude díky Vám opět jednat o využití tohoto pozemku na sportoviště, malé odstavné parkoviště pro větší bezpečnost v této lokalitě a vstup do řeky Metuje při nenadálé situaci. Přijďte ukázat, že to není, jak mi na výše zmíněném zasedání rady městyse bylo řečeno, že mi občané podepíší všechno a někteří ani neví, co podepisují.

Jan Prouza, zastupitel městyse

Reakce na článek zastupitele Jana Prouzy

Tak tu máme petici. Zastupitel pan Prouza neunesl demokratické rozhodnutí zastupitelstva o možném využití pozemku na Dolejšáku vedle dnes již bývalé prodejny potravin. Politickou rétorikou jemu vlastní se pasuje za člověka, který jediný to myslí s Velkým Poříčím dobře. V článku „Byli jsme přehlasováni“ se opět navází do mne a mé zástupkyně. Prý máme po volbách zase křesla jistá, tak si děláme, co chceme a peníze vítězí nad sliby. S peticí oslovil i lidi např. ze Škvárovny nebo od Rubeny. Mnozí mi pak říkali, že ani nevěděli, co podepisují a že jim to je vlastně jedno. V závěru předávacího listu „vyhrožuje“ zastupitelům, že pokud nezmění své rozhodnutí, je připraven provést místní referendum.

Článek pana Prouzy v tomto zpravodaji rozebírá znovu, proč by mělo být na tomto pozemku vybudováno hřiště, park a parkoviště. Přitom jsme si pana Prouzu a Vlčka pozvali do Rady, kde jsme se shodli, že za této rozjištěné situace „nebudeme tlačit na pilu“ a nebudeme spěchat s rozhodnutím, usnesení ze zastupitelstva budeme revokovat a že si umíme představit kompromisní řešení. S tímto rozhodnutím jsme se rozešli. Pan Prouza přes dohodu přesto trvá jako jediný na svém řešení a chce ho prohlašovat na zastupitelstvu. Lidé si zvolili své zastupitele, každý z patnácti má jeden hlas. Tak uvidíme, zda budeme hledat kompromis nebo nás dle výše uvedeného čeká referendum (článek píšou před konáním zastupitelstva). Jen tak pro zajímavost, pozemek se pravidelně seče, je tudíž v současné době vhodný ke sportování. Zaznamenali jste tam někdo nějaký pohyb, hrající si děti apod.? Nechce se mi dál vést polemiku na stránkách zpravodaje, proto nebudu detailně znovu reagovat na body v článku pana Prouzy. Stejně nemá cenu reagovat na jeho zásluhy na protipovodňových opatřeních. Snad je chtěli všichni, ne jenom on. Za mého působení na radnici jedinou jeho pomocí byla rada, že máme více „okopávat kotníky“ představitelům Povodí Labe, aby už konečně s řekou něco udělali. V jednání s majiteli pozemků nám vůbec nepomohl.

Dovětek (je psán 16. 9. večer po jednání zastupitelstva)

I po masivní kampani, kde byli p. Prouzou zváni lidé, aby podpořili jeho návrh, přišli celkem čtyři spoluobčané. To svědčí o tom, že řešení využití tohoto pozemku není až tak horké. Na zastupitelstvu se rozběhla velká debata, kde si všichni zastupitelé řekli svůj názor. Po dlouhé debatě se podařilo dojít k závěru, na kterém jsme se dohodli již na Radě, to znamená nepospíchat s případným prodejem pozemku a rozumně zvážit jeho další využití. Děkuji všem za vstřícný přístup a zklidnění této situace.

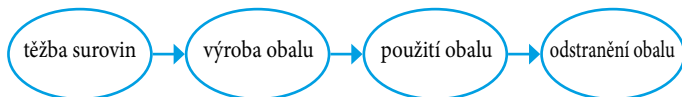
Josef Král

Něco málo o třídění odpadů

Třídíte odpad, má to smysl! Tento slogan zná téměř každý, ale málokdo ví, co vše se za tímto sloganem skrývá. Jak jste na tom Vy? Kdyby se Vás někdo zeptal, proč má třídění odpadů smysl, uměli byste odpovědět?

1. Třídění odpadů je ekologické – kdo třídí odpady, přispívá k ochraně životního prostředí

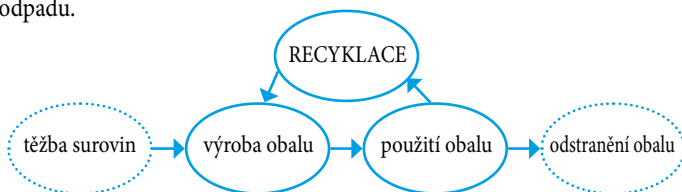
V čem spočívá ochrana životního prostředí, když třídíme odpady, si ukážeme na velice zjednodušeném životním cyklu sklenice od limonády.

Abychom mohli sklenici vyrobit, je třeba natěžit suroviny pro její výrobu, jako je sklářský písek, dolomit, vápenec, živec atd. K tomu budeme potřebovat stroje a pohonné hmoty, jejichž výroba se také negativně podepisuje na životním prostředí, stejně jako těžba výše uvedených surovin.

Dalším krokem je výroba sklenice, která se neobejde bez spalování zemního plynu. Jen pro srovnání - výroba skla z recyklátu tj. z podrceného skla, které občané vytrídí do zelených kontejnerů stojících po obci, vyžaduje o 30% méně zemního plynu než výroba skla ze sklářského písku.

Po té, co sklenice poslouží svému účelu, je buď vyhozena do směsného odpadu, nebo do kontejneru na tříděný odpad. Je-li sklenice vyhozena do směsného odpadu, čeká ji uložení na skládku, kde přijde vniveč. Pokud se odpady netřídí, dochází k dvojí devastaci přírody! Na jednom místě republiky se ničí krajina těžbou surovin a na druhém se ničí skládkováním odpadu.

Odpad, který se vytrídí, se znovu zpracuje na tzv. druhotnou surovinu, ta nahrazuje surovinu primární, která se pak nemusí těžit. Tříděním odpadu a jeho následnou recyklací se docílí toho, že se těží méně primárních surovin a méně surovin v podobě odpadu se ukládá na skládky. V tomto mechanismu spočívá ochrana životního prostředí.

2. Třídění odpadů se vyplácí – tříděný odpady vychází levněji než směsný netříděný odpad

	Tříděný odpad	Netříděný směsný odpad
Svoz odpadu	Přispívá obci EKO-KOM	Platí obec
Odstranění/využití odpadu	Prodá se jako druhotná sur.	Platí obec

Podíváme-li se na tabulku, najdeme zde položku „Svoz odpadu“ a „Odstranění/využití odpadu“. U tříděného odpadu může jeho svoz vycházet i za nulu v případě, že je svoz efektivní tj. nesváží se vzduch (občané šlapou PET lahve, rozlepují krabice od mléka). Jak je to možné?

Odpověď je v tomto schématu. Každý kdo uvádí na trh obal, musí obalové společnosti zaplatit za jeho recyklaci. Obalová společnost vybrané peníze rozdělí obcím dle množství vytríděných a recyklovaných odpadů, čímž obci z velké části (v případě efektivního svozu zcela) hradí náklady spojené se svozem těchto tříděných odpadů.

Co se položky „Odstranění/využití odpadu“ týče, zde jak jsme si již řekli, je tříděný odpad vnímán jako surovina, což z něj dělá obchodovatelnou komoditu, za kterou obec neplatí, ale naopak za ni při určitém množství peníze dostává. V případě směsného netříděného odpadu obec zcela platí jak svoz odpadu tak i jeho odstranění!

Komunální odpad se skládá z tříditelných/využitelných odpadů a z odpadů zbytkových/netříditelných. Z průzkumů vyplývá, že tříditelných/využitelných

ných odpadů je v komunálním odpadu až 80%. Spousta obcí a měst vytrídí pouze 20% odpadů a zbylých 60% tříditelných/využitelných odpadů skončí na skládce jako směsný odpad, za který obec/občané zbytečně platí.

Od roku 2024 nebude možné u nás skládkovat využitelný odpad!

Spousta obcí bude nucena zvýšit poplatky za svoz odpadů, protože využitelné nevytríděné odpady bude třeba nějakým způsobem zpracovat či energeticky využít, což se negativně promítne do nákladů. Tomuto chceme předejít poctivějším tříděním odpadů.

I my ve Velkém Poříčí chceme, aby se v naší obci lépe třídilo. Proto zvážujeme pár vylepšení stávajícího systému nakládání s odpady:

1. Třídění odpadů by bylo transparentnější (každá domácnost by měla svůj odpadový účet, kde by se evidovaly obsloužené nádoby popř. pytle s tříděným a se směsným odpadem).
2. Třídění odpadů by bylo zábavnější (soutěžilo by se v třídění odpadů).
3. Třídění odpadů by bylo pohodlnější (každá domácnost by měla své pytle nebo nádoby na třídění odpadů)
4. Platba za odpady by byla spravedlivější (kdo třídí odpady, platil by méně).

Každý by měl možnost ovlivnit výši svojí platby za odpady – vše je založeno na dobrovolnosti (kdo chce, může - kdo nechce, nemusí).

Než přistoupíme k výše uvedeným změnám, chceme mít přehled o těchto odpadech. Každá sběrná nádoba bude opatřena etiketou s čárovým kódem, který se načte při každém obsloužení nádoby. Díky tomu budeme mít informace o nádobách a o jejich vytížení. Jsme přesvědčeni, že nám tato data napoví, kde je prostor pro zlepšení, např. domácnosti s vyšší donáškovou vzdáleností přistavují častěji nádobu se směsným odpadem, důchodci přistavují k výsypu popelnice minimálně, zbytečně přeplácejí za svoz odpadů atd. Dále tyto informace poslouží k posouzení, zda plánované změny po zavedení přinesly nějaké ovoce.

autorem článku je Ing. Staňka

Hudebně-poetický večer

Podle čínského přísloví „Pod velkými stromy se dobře odpočívá“ jsme letošní Hudebně-poetický večer naplánovali do Olšiny. Mohutné stromy podél pomalu plynoucí Metuje totiž nabízejí velice příjemné prostředí. Poetické večery připravujeme jako skromné přispění k doprovodnému programu Jiráskova Hronova. Letos jsme na podvečer 3. srpna pozvali muzikanta a básníka Pavla Jonáka. Ke koncertu jsme ještě mezi stromy připravili malou výstavu fotografií Daniela Dlouhého s názvem Struny šedi. Počasí se skvěle vydařilo a při zapadajícím slunci byla stínohra kmenů neobyčejně působivá. Autorské texty a básně doplněné akustickou kytarou nám daly nahlédnout do Pavlovy duše. Poslechnout si ho přišlo okolo 30 lidí.

Kdo neměl možnost do Olšiny přijít a chtěl by si Pavlovy písně poslechnout, najde je na odkazu: <http://bandzone.cz/paveljonak>. Výstava fotografií byla po prvním (pro velké sucho bedlivě očekávaném) deštiku přesunuta do knihovny, kde si ji můžete i nadále prohlédnout.

A. Šimek

Vítání občánků

Vítání občánků se bude konat v sobotu 31. října 2015 v 9.30 hod. v sále Obecního domu ve Velkém Poříčí. Žádáme rodiče, kteří mají zájem o přivítání svého miminka, aby přišli na Úřad městysse Velké Poříčí vyplnit přihlášku na Vítání občánků. Děkujeme.

Úřad městysse Velké Poříčí

Nové jízdní řády

Od 30. 8. 2015 platí nové autobusové jízdní řády. Pro zájemce je k dispozici leták s odjezdy z Velkého Poříčí na podatelně úřadu městysse nebo jsou informace uvedeny na našich internetových stránkách www.velkeporici.cz.

Společnými silami

Poslední sobota prázdnin patřila Poříčským slavnostem. Největší radost mám z podařené spolupráce všech, kteří se jakýmkoli způsobem zapojili do našeho poříčského dne. Dobrovolní hasiči, farníci, skauti, Český červený kříž, zaměstnanci Městysse a mnoho dalších dobrovolníků. Obzvláště silný byl pro mě koncert poříčské kapely Warování. Do koncertu dali kluci skutečně mnoho ze sebe a diváci to ocenili. Ve zpravodaji si se dvěma z nich můžete přečíst rozhovor. Během slavností probíhala zábavně naučná stopovaná nejen pro děti provázející „stopaře“ k některým z poříčských historických objektů. Trasu je možné jít kdykoli a najdete ji ve skládačce vydané ke slavnostem. Mimo této trasy zde najdete i podrobnosti o našem 600. výročí. Skládačky jsou dosud na podatelně ÚM Velké Poříčí. Trasa odkazovala i na zvířecí říši, jejíž zástupce mohly nejen děti objevovat (siluety s krátkým textem ze zadní strany). Podél trasy byly umístěny také ukázky naučných stezek v naší republice. Do budoucna by bylo zajímavé obohatit nově vyznačenou žlutou turistickou trasu vedoucí přes Velké Poříčí na rozhlednu na Signálu s podobnou interaktivní naučnou stezkou, která by učila o pestrosti a moudrosti přírody okolo nás.

A. Šimek

1. místo příroda/dospělí/Lokvenc Ondřej

1. místo architektura/dospělí/Plecháč Miroslav

1. místo lidé/dospělí/Lokvenc Ondřej

1. místo do 14 let/Krejsar Ondřej

VÝSLEDKY 2. ROČNÍKU FOTOSOUTĚŽE „VELKÉ POŘÍČÍ, JAK HO VIDÍM JÁ“

Příroda / dospělí	1. místo	Lokvenc Ondřej
	2. místo	Lokvenc Ondřej
	3. místo	Šilhánová Michaela

Architektura / dospělí	1. místo	Plecháč Miroslav
	2. místo	Lokvenc Ondřej
	3. místo	Plecháč Miroslav

Lidé / dospělí	1. místo	Lokvenc Ondřej
	2. místo	Lokvenc Ondřej
	3. místo	Cvejn Petr

do 14 let	1. místo	Krejsar Ondřej
	2. místo	Matyáš Strelec
	3. místo	Matyáš Strelec

Čestné uznání	Chrásková Sabina
----------------------	------------------

Celkem se soutěže zúčastnilo 21 soutěžících se 111 fotografiemi
 Hodnotící kritéria byla: splnění námětu, technické provedení a kompozice
 Ve věkové kategorii 15 - 17 let nebyla udělena cena.

Geokačeři uklízeli řeku Metuji, cyklostezku a lesy ve Velkém Poříčí

Rozebraný automobil, kola z nákladního automobilu, desítky PET lahví, koberce a spousta jiného odpadu. To vše ze země a řeky shromáždila více než třicítka dobrovolců den společného úsilí udělat Velké Poříčí čistším. Dne 9. 8. 2015 se za podpory obce Velké Poříčí uskutečnil již druhý ročník úklidové akce. Zájmová skupina lidí, kteří se věnují geocachingu, zlidověle „geokačeři“, uspořádala společnou akci, jejímž cílem bylo udělat něco pro přírodu, co by normálně mohl člověk jen sám těžce učinit bez pomoci přátel. Dobrovolníci byla vyčištěna řeka Metuje v celém katastru obce, cyklostezka vedoucí z Velkého Poříčí až k hranicím, les za sběrnou druhotných surovin a okolí kopce Homolka. Přestože se o pořádek ve Velkém Poříčí

kvalitně starají technické služby, bylo v průběhu několika hodin nasbíráno tolik odpadu, že to stačilo k naplnění dvou kontejnerů. V této souvislosti bych rád poděkoval Vodáckému oddílu v Hronově, který zapůjčil plavidla, bez kterých by úklid řeky nebyl možný. Motivací byl úspěch loňského ročníku, který byl testem, zda se najde dost dobrovolníků ochotných pomoci s úklidem a udělat něco pro přírodu kolem nás. Znečištění řek a přírody se nelíbí nikomu z nás, ale málokdo je ochoten s tím něco dělat. Příjemným překvapením pro mne byla účast na společné akci, kdy navzdory horkému počasí dorazil téměř dvojnásobek lidí oproti loňskému ročníku. Akci bychom rádi zopakovali třetím ročníkem. Ne snad ani kvůli odpadu, ale kvůli zajímavé aktivitě, za kterou se člověk ohlíží jako za věcí, kterou se může pochlubit.

T. Polák - organizátor

Poděkování

Městys Velké Poříčí děkuje hráčům geocachingu z Hronova a okolí, kteří ve Velkém Poříčí v neděli 9. srpna uklidili řeku a její břehy. Při této brigádě nasbírali tolik odpadků, že byly naplněny čtyři plné přívěsy za osobní automobil.

Velice si Vaší práce vážíme a přejeme Vám hodně štěstí ve Vaší hře s hromadou úlovků!

T. Šancová, místostarostka

Gratulujeme

V sobotu dne 30. 5. 2015 byli v sále Obecního domu oddáni

slečna **Michaela Janoušková** a pan **Tomáš Šilhán**.

Další sobotu dne 15. 8. 2015 uzavřeli manželství

slečna **Denisa Pavelková** a pan **Vladimír Petr**.

Novomanželům přejeme do dalších let hodně lásky, štěstí, zdraví a vzájemné porozumění.

Úřad Městysse Velké Poříčí

TICHÁ VZPOMÍNKA

Dne 9. 11. 2015 uplyne 10 let, kdy náhle zemřel pan **František Dostál**.

Stále vzpomíná manželka, dcera s rodinou a sestra.

MAS Stolové hory a její přínosy regionu

Do místní akční skupiny Stolové hory se spojilo od roku 2012 celkem 58 místních partnerů z řad podnikatelů, živnostníků, škol, dobrovolných svazků, neziskových organizací a obcí. Smyslem našeho snažení je rozvíjet region po jeho společenské a kulturní stránce, zvyšovat kvalitu, přínos a dostupnost inovací pro zemědělství, podnikání a veřejnou správu pomocí komunitního plánování metodou LEADER. Během krátké existence spolku, jehož hlavním smyslem je přinést finance z Evropské unie do regionu, nebylo možné v období 2007 – 2013 tyto finance čerpat, a proto MAS pomáhala regionu pouze malými příspěvky a podporovala lokální akce. Situace se ale obrací k lepšímu, přísun financí z operačních programů EU z nového programu do roku 2020 se blíží a MAS Stolové hory dospěla od počátku roku 2015 k velkému rozvoji a připravenosti. Naš spolek pracuje na získání oprávnění čerpat finance a spolu s ostatními MAS v České republice soutěží o jejich alokaci. Dopředu je nám přislíbena částka kolem 95 milionů Kč pro náš region. Čerpat budeme z operačních programů IROP, PRV, OP Z a OP ŽP. Více se dozvíte na našem webu www.mas-stolovehory.cz nebo nás kontaktujte na emailu masstolovehory@gmail.com pro více informací. Získat peníze na Váš projekt je s pomocí MAS jednodušší, než si myslíte. Stačí jen spojit myšlenku s možnostmi, které Vám Evropská unie nabízí a projektový záměr je na světě. Díky spolupráci obcí a osob, které v obcích žijí, obnovujeme region stolových hor a pracujeme na tom, aby bylo Náchodsko, Hronovsko a Policko tím nejlepším místem pro život.

Kateřina Kapková, manažer MAS Stolové hory, z. s.

Rozpis služeb stomatologické lékařské služby první pomoci okresu Náchod na rok 2015

ordinační hodiny: sobota, neděle, svátek 08.00–12.00 hodin

03.10. a 04.10.	MUDr. Alois Vejmolá Palackého 20, Náchod	491 424 524
10.10. a 11.10.	MUDr. Ivana Vejmolová Náchodská 548, Velké Poříčí	491 482 000
17.10.	MUDr. Jarmila Vokůrková Větrník 720, Červený Kostelec	491 462 331
18.10.	MUDr. Božena Rysnarová Burdychových 325, Červený Kostelec	491 463 237

24.10. a 25.10.	MUDr. Alena Zdražilová Denisovo nábřeží 665, Náchod	491 427 548
28.10.	MUDr. Alena Zdražilová Denisovo nábřeží 665, Náchod	491 427 548
31.10. a 01.11.	MUDr. Tomáš Žďárský Náchodská 240, Dolní Radechová	491 424 322
07.11. a 08.11.	MUDr. Helena Ansorgová Sokolská 317, Červený Kostelec	491 462 800
14.11. a 15.11.	MUDr. Renata Čábelková Jiřího z Poděbrad 937, Hronov	491 482 911
17.11.	MUDr. Jarmila Vokůrková Větrník 720, Červený Kostelec	491 462 331
21.11. a 22.11.	MUDr. Blanka Filipová Komenského 10, Nové Město nad Metují	491 472 721
28.11. a 29.11.	MUDr. Blanka Grummichová Studnice 31	491 422 104

ŠKOLY MĚSTYSSE

Ve školce jak v mraveništi

To je název letošního školního vzdělávacího programu. Zaměříme se mimo jiného poznávání života mravenců a celého rodu hmyzu. Během školního roku bude naši práci prolínat ekologické a environmentální vzdělávání. Zaměříme se i na vzdělávání polytechnické, budeme spolupracovat s ekologickými centry.

Samozřejmě už je rodina a rodinné zázemí i místo, kde žijeme. Dále pak lidové zvyky a tradice během celého roku.

Z letošních témat jmenujme alespoň některá: **Bráška, táta, maminka je mravenci rodinka** (rodina, bydliště), **Slunce šlo spát za hromádku klád** (ptáci, lesní zvířata, zamykání lesa), **Uspávání broučků, První vločka, druhá, třetí, k mraveništi dolů letí** (znaky zimy, zimní sporty), **Sprchování mravence, je pro zdraví prevence** (tělo vně i uvnitř, zdraví, otužování, bezpečnost), **Den je jako malovaný** (jaro, Velikonoce), **Pod kapradím v lese bude sláva zase** (týden dětské radosti, oslavy Dne dětí, výlety).

Najdeme v lese mraveniště, které budeme po celý rok pozorovat. Zkusíme si také nějaké postavit ve školce na zahradě. Uspíme před zimou broučky spolu s programem Inky Rybářové a jejími krásnými písničkami. Když napadne dost sněhu, zalyžujeme si na svahu u školky. Jarní Den Země chceme prožít spolu s rodiči.

Pojedeme na výlety, cílem prvního výletu bude Hostinné, kde si projdeme mravenci stezkou.

Navštívíme i malou ZOO v blízkém Polsku.

V závěru školního roku nás čeká mravenci slavnost a loučení se školáky.

Program je letos zase nabitý k prasknutí, a tak přejeme dětem, aby si ho užily a rodičům, aby to pro ně byl školní rok plný pohody a radosti.

Radka Nováková

Škola pro každého

Slunečné prázdniny jsou nenávratně pryč a děti školou povinné se vrátily zpátky do školních lavic. V červnu jsme odcházeli za zvuku sbíječek a pobíhání řemeslníků, při návratu jsme se opět potkávali s obkladači a zedníky.

Dokončovaly se práce na novém sociálním zařízení. Po opravě střechy, vybudování šaten v suterénu a výměně oken se doplnil další díl skládačky jménem rekonstrukce školní budovy. Pak už jen obléknout naši školičku do nové fasády a bude holka jako květ.

Školní rok byl zahájen v řádném termínu 1. září. Chodby se rozezněly hlásky 237 žáků, z toho 29 patřilo novým prvňáčkům. Bude se o ně starat zkušená učitelka Jana Pitašová. V nelehké práci jí pomůže asistentka pedagoga Zdeňka Máslová. Další novou tvář pedagogického sboru je vyučující španělštiny Pavla Škopová, která převezme skupiny 8. a 9. třídy po Natálii Siberové. Po mateřské dovolené se na druhý stupeň vrátila angličtinářka Iveta Borsová.

Život ve škole probíhá podle plánu. Nejstarší žáci se hned začátkem září zúčastnili sportovního turisticko-cyklistického kurzu v areálu Astra u Nového Hrádku. Koncem měsíce se zabývali kulturou a navštívili divadelní představení Kytice v Klicperově divadle v Hradci Králové. Celým podzimem se prolíná divadlo a cyklistické soutěže. Přidají se exkurze, besedy, sportovní utkání a pak učení a zase učení... Žákům, rodičům i učitelům přejeme klidný a příjemný školní rok.

J. Vitverová

Projekt Gross-Rosen se úspěšně završuje

Po celé dva roky měla veřejnost možnost sledovat průběh projektu Střední školy propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí s názvem Gross-Rosen – Historie, která se nás týká. Na jejím samém počátku byla myšlenka ředitele školy Mgr. Rudolfa Volhejna, který hledal způsob, jak připomenout při příležitosti 70. výročí konce 2. světové války co nejsoučasnější formou mladé generaci události tohoto válečného konfliktu. Vždyť informace, které postupně zavalí čas, je potřeba zachovat. Škola tedy spojila síly se členy okresního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu Náchod a získala podporu odborného garanta, historika PhDr. Václava Sádla. Mezinárodním partnerem projektu se stal Památník Gross-Rosen Rogoźnica. Konkrétní výtvarné práce na projektu se zhostili žáci maturitního ročníku oboru Grafický design, kteří téma zpracovali jako svou praktickou maturitní zkoušku. Jejich úkolem bylo vytvořit návrh plakátu, pozvánku na výstavu, brožuru a také maketu výstavní expozice. Nejlepší práce se potom staly základem realizované výstavy.

Projekt Gross-Rosen - Historie, která se nás týká
Připomenutí 70. výročí ukončení 2. světové války

Zpočátku jen málokterí věděli, že Gross-Rosen byl nejbližší koncentrační tábor, který se nalézal necelých 60 km od našich hranic, nedaleko polského města Rogoźnica. Prošlo jím mnoho českých vězňů a převážná část se jich nikdy nevrátila domů. Tento tábor byl pověstný svou krutostí. I na našem území, dokonce v našem regionu, měl několik poboček. Jen historikové na slovo vzati věděli, že v něm působil určitou dobu nechvalně známý doktor Mengele a že do tohoto tábora byl evakuován tábor z Osvětimi. Temná historie tábora měla tragickou dohru v blízkosti Choustníkovra Hradiště, kde došlo v únoru 1945 k masakru 179 vězňů při pochodu smrti právě z Gross-Rosen.

Ředitel školy se vyjádřil k projektu takto: „Byli jsme překvapeni, jak naši žáci toto téma uchopili. Pořádali jsme výjezdy nejen do koncentračního tábora v polské Rogoźnici, ale i do archivu muzea ve Wałbrzychu. Velice živou diskusi vedli naši studenti s vězňem táborů v Osvětimi a Gross-Rosen PhDr. Tomanem Brodem. O naši práci projevil zájem dokonce i izraelský velvyslanec Gary Koren, který navštívil naši školu. Zároveň se ozvali i někteří pamětníci těchto událostí, například paní Marta Krejsarová, která se s námi podělila o své vzpomínky z válečného dětství ve Zdoňově, tehdejší Merkelsdorfu. Dovolujeme si také touto cestou poděkovat za spolupráci Českému svazu bojovníků za svobodu Náchod, PhDr. Václavu Sádlovi, Památníku Gross-Rosen Rogoźnica, Muzeu a archivu ve Wałbrzychu a dále CEMACH Izrael, Radě Královéhradeckého kraje a Komisi pro lidská práva Rady Královéhradeckého kraje za podporu projektu.“

Záměrem výstavy bylo především uctění památky vězňů koncentračního tábora Gross-Rosen a obětí pochodu smrti, který prošel před sedmdesáti lety naším krajem. Slavnostní vernisáž za účasti mnoha hostů proběhla 16. února 2015 v atriu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, kde si expozici se zájmem prohlédl při své návštěvě krajské metropole i prezident republiky. Od února již tuto putovní výstavu zhlédli zájemci v Broumově, Hronově, Velkém Poříčí, Náchodě a při pietním shromáždění také v Choustníkově Hradišti. Dále se představila obyvatelům Žaclěře a okolí, o prázdninách putovala do Trutnova, v září do polské Rogoźnice a svou pouť ukončí v listopadu v Polici nad Metují. Na úplný závěr své cesty se tato působivá výtvarná instalace stane trvalou součástí stálé expozice polského Památníku Gross-Rosen Rogoźnica, který jako memento hrůzné minulosti nepochybně stojí za návštěvu. A tím bude splněn cíl celého projektu – nenechat upadnout v zapomenutí události spojené s 2. světovou válkou. Vždyť ve světle současného světového dění je to více než aktuální.

Mgr. Renata Lelková

Střední škola propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí, www.ssptp.cz

Prázdninový ruch ve Velkém Poříčí

Také si myslíte, že s posledním zazvoněním, které ohlašuje konec školního roku, se školy ukládají ke slastnému prázdninovému spánku? Tak v případě Střední školy propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí je tomu právě naopak. Už od jara začaly v jejích objektech a v okolí intenzivní stavební práce a úpravy, které v letních měsících nabraly ještě na větších obrátkách. Každý, kdo projíždí kolem areálu školy, si nemohl nepovšimnout velké změny na vzhledu budovy č. II, která získala díky výrazné barevnosti své fasády moderní a svěží vzhled. Bylo zde nejen provedeno zateplení pláště, ale rovněž výměna oken a vchodových dveří. Také byly instalovány rámy pro upevnění propagačních bannerů. Náklady na tuto stavbu činily 3,8 milionu Kč a byly financovány z dotace SFŽP.

Ještě markantnější stavební ruch byl však po mnoho měsíců spojen s budováním kanalizace v okolí školních budov. Tyto stavební práce se výraznou měrou dotkly i dopravy a chodců. V současné době je kanalizace v areálu školy i s připojením na páteřní potrubí VAK Náchod hotova a probíhají úpravy cest kolem budov. Stavební náklady této velké akce dosáhly 5,5 milionu Kč a byly financovány z rozpočtu Královéhradeckého kraje.

Mnozí obyvatelé i žáci možná nepoznají křižovatku Na Růžku, která prošla během léta zásadní rekonstrukcí. Jejím cílem je zvýšení bezpečnosti pohybu obyvatel obce a žáků školy v prostoru mezi obcí a mateřskou školou, lékárnou, vlakovou a autobusovou zastávkou. Náklady na tuto velkou dopravní akci, jejíž výstavbu zajišťuje Městys Velké Poříčí, se vyšplhaly na 2 miliony Kč.

Pro bezpečnost žáků, zaměstnanců a majetku školy je v dnešní společnosti nutné efektivní elektronické zabezpečení budov. V prázdninovém období proto proběhly práce na docházkovém a monitorovacím systému, čímž bude škola zajištěna ve shodě s metodickým pokynem MŠMT. Náklady 700 tisíc Kč byly financovány z rozpočtu Královéhradeckého kraje. Pro žáky byl první školní den milým překvapením vstup do nově a moderně vymalovaných učeben. Tyto práce byly provedeny na náklady školy a vyžádaly si částku 250 tisíc Kč.

Mgr. Renata Lelková

Střední škola propagační tvorby a polygrafie Velké Poříčí, www.ssptp.cz

SPOLKY

Ostaš

Několik dní přšelo a ve středu 24.6. se nad Ostašem válely těžké mraky. Vrch byl zahalen mlhou. V Pěkově jsme se rozhodovali, jestli risknout cestu skalami, kterou jsme měli v plánu, ale která mohla být vzhledem k mokru hodně kluzká. Nebo obejít Ostaš spodem. Nakonec jsme se shodli, že nejsme žádná ořezávatka a vyšlápli jsme nahoru na Ostaš. Podívali jsme se ke kapliče, pomníčku Míry Šmída. Marně jsme hledali Žižkovu lípu. Pak kolem kočího hradu jsme se pustili dolů, do údolí Klučanky a kolem Hejdy do Lachova. Svatý Petr nad námi držel ochranu, protože jsme došli suší. Na chalupě nás čekalo pohoštění, opečené špekáčky, chléb, domácí koláč a buchty, káva, čaj. Zpátky jsme šli do Teplíc a vlakem jeli domů. Teprve cestou od vlaku jsme zmokli.

Karlovy

Před výletem do Karlova několik dní byla velká vedra a tak jsme zvažovali, jestli ve středu 8. července jet nebo to odložit. Ale počasí k nám bylo opět milosrdné. V noci přišla bouřka a příjemně se ochladilo. Takže jsme vyrazili. Do Náchoda a pak cyklobusem do Karlova. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny.

Jedna šla přes Nouzín a Pasterkov do Lhoty, druhá vyšlápla na Hejšovinu, kolem Machovského kříže také do Lhoty. Tam se obě skupiny občerstvily a pak společně cestovaly domů. I tentokrát je nakonec chytl déšť.

Podzimní vycházky

7. října - sraz u rozhledny Signál v 9. hodin Odtud na Špinku, přes rybník Brodský do Červeného Kostelce. Návštěva muzea B. Němcové a hrobu Viktorky.

22. října - Vamberice. Odjezd autobusem bude upřesněn.

4. listopadu - autobusem v 9.08 hod. od hor. domů do Velkých Petrovic, přes Maršovské údolí do Žďáru

18. listopadu - sraz na autobusovém nádraží v Náchodě, v 9.20 odjezd na Dobrošov

Bližší informace budou opět vyvěšeny na úřadu městyse. V případě nepříznivého počasí se vycházka ruší. Týká se to kterékoliv vycházky.

Zdravotnický kroužek

Léto už pomalu končí, prázdniny jsou také za námi. Jak je prožily děti ze zdravotnického kroužku a ČČK? Mimo typických prázdninových dobrodružství, dovolených, výletů a spousty hodin strávených na sluníčku, zahájily prázdniny jinak. První prázdninový týden se konalo studijní středisko ČČK, kde se děti převážně teoreticky v podobě přednášek naučily poskytovat první pomoc a zároveň si ji i prakticky vyzkoušely. 1. srpna starší z nich odjely na Rescue Camp – celorepublikový hasičsko-záchranářský tábor, který se konal kousek od Hronova. Tam se děti první týden zabývaly teorií a nácvikem první pomoci, ale i spojování hadic, hasičským útokem a spoustou dalších užitečných věcí. V druhém týdnu si svoje znalosti ověřily v simulovaných výjezdech, které si pro děti připravili organizátoři tábora. Některé zásahy se odehrávaly i ve Velkém Poříčí, převážně v Olšině. Někteří „šťastlivci“ kteří šli náhodou kolem měli možnost vidět, jak celý zásah v provedení malých záchranářů probíhá. Děti se druhý týden ocitly v roli „táborových“ záchranářů. Na vlastní kůži poznaly, co vše obnáší práce zdravotnických záchranářů. Celý tábor byl zakončen simulovaným hromadným neštěstím na Vysokovském letišti. Tady měly děti možnost pracovat s profesionálními i dobrovolnými hasiči i zdravotnickou záchrannou službou. Ošetřeno bylo cca 70 raněných najednou.

Poslední týden prázdnin se v Poříčí konal příměstský zdravotnický tábor. Ten byl zaměřen na praktický nácvik první pomoci pro menší děti. Děti se hned druhý den ujali profesionální hasiči z Velkého Poříčí, kterým tímto moc děkuji za ochotu. Prohlédli jsme si techniku, prošli polygon atd. Děti si vyzkoušely mnoho zajímavých věcí a dozvěděly se spoustu informací, které byly srozumitelné i pro ty nejmenší. Během týdne jsme navštívili výjezdové stanoviště zdravotnické záchranné služby v Náchodě, kde nám pan záchranář také ochotně vše ukázal, vysvětlil a předvedl. Prakticky si děti vyzkoušely ošetření zraněných na různých místech převážně v lese ve Velkém Poříčí. Připravena pro ně byla i zdravotnická soutěž. Tábor jsme ukončili ukázkou canisterapie, ze které byly děti také velmi nadšené. Chtěla bych se omluvit spoluobčanům, které jsme možná někdy našimi „maskovanými figurantů“ vystrašili a také chci poděkovat firmě Wikov MGí Hronov a firmě Hašpl za ceny pro děti.

Za MS ČČK Velké Poříčí
Pavlaína Jakoubková

Skaut Velké Poříčí hlásí...

Od září 2015 jsme začali s novým oddílovým programem zaměřeným na přežití v přírodě v kombinaci s oblíbeným airsoftem. Celoroční program je koncipován především podle příručky SAS od J. Wisemana a zkušenostmi s dlouhodobým přežíváním v divoké přírodě. Jednotlivé měsíční kapitoly se budou věnovat tématům, jako jsou rostliny (jedlé, nejedlé, recepty na úpravu), voda (filtrace, sběr, kondenzace), lov (pasti, zbraně, návnady, stopy), živočichové, tábornictví (určování počasí, oheň, orientace, přístřeší) a mnoho dalšího. Schůzky jsou určeny pro chlapce od 10 let. Pro více informací navštivte naše webové stránky www.21-Bor.cz.

Pavel Šimek – Bobr, tel.: 606678462

Puťák po stopách kamzíka

Kamzík je druh mrštné vysokohorské kozy. Kamzík byla také přezdívka obětavého skautského činovníka Jiřího Flouska (1922-2008) působícího v nelehké době nejen na Hronovsku. Oba dva se stali inspirací pro tajemného průvodce puťákem do Broumovských stěn pořádaným v polovině července 21. oddílem Bor Velké Poříčí.

Vzkaz v klubovně nás nejprve zavedl na skautskou chatu na Závřchy (která se ne náhodou jmenuje Kamzík), kde proběhl u slibového ohně slavnostní slib. Slibu se účastnil i Medvěd, Johnny a Bobr – skautští činovníci. Po přespání pod širákem jsme objevili další vzkaz, který nás vedl do Machova na náměstíčko, kde jsme příjemně poobědvali na trávě. Po cestě bylo nutné dávat pozor na klíšťata, proto jsme měli tréninkové klíště – kolíček, který putoval z batohu na košili, z košile na šátek a ze šátku na popruh. Časomíra pak ohlásila kontrolu klíšťat a následoval úkol. Od Machova nás tajemný kamzík vedl do osady Řeřišný a dál do Bělého, kde jsme společně uvařili kotel plný guláše. Ještě před tím jsme stihli objevit místní rybníček a vyzkoušet stříkací pistole, které přivezl vedoucí střediska Johnny. Po přespání ve smrkovém lese směřovaly naše kroky přes Slavné do Hlavňova, kde jsme se chladili v rybníku. Cestou jsme objevili památkou skálu trempů s pečlivě vyrytými nápisy – jakýsi přírodní náhrobek. Na náhrobku mě zaujal „Krásný smrk“, poražený strom trampové připsali mezi své kamarády. Po cestě jsme obdivovali na skály přilepené tramské chaty s dechberoucím výhledem. Když jsme sešli do údolí, tak nás z jedné zničenice oslovil zvláštní hlas. Už se stmívalo, tak mu nebylo moc dobře vidět do tváře. Z toho, co říkal, vyplynulo, že právě on nás dovedl až tam. Když jsme k té chatě vylezli, tak tam už nebyl. Zbyla po něm jen prázdná kronika. Děti se dohodly, že si do kroniky zapíší, co na putáku zažili...

Poslední den, který nás ještě čekal před odjezdem domů, jsme Kovářovou roklí vyšplhali na Hvězdu, kde se nám otevřel další krásný výhled, tentokrát na Broumovskou vrchovinu.

Šíp

Hasiči Velké Poříčí

Výjezdy - v období 13. 6.–11. 9. 2015 vyjela jednotka SDH Velké Poříčí celkem 6x, 1x byla svolána do hasičské zbrojnice do stavu pohotovosti. Dne 2. 7. jednotka vyjela k požáru pneumatiky nákladního automobilu převážející pohonné hmoty do Malého Poříčí (vozidlo MAN). Dne 19. 7. jednotka vyjela do Parku Aloise Jiráska v Hronově, kde došlo vlivem poryvu větru k pádu stromu v blízkosti hronovské poutě (MAN a Renault). Dne 30. 7. jednotka vyjela k požáru střechy firmy Tamadex v Žabokrkách. Průzkumem bylo zjištěno, že došlo pouze k zahoření pilin na střeše budovy, k rozšíření požáru nedošlo (MAN a TATRA). Dne 1. 8. byla povolána velkokapacitní cisterna TATRA na požár pole v Mezilesí u Nového Hrádku, který ohrožoval blízký les. Dne 4. 8. jednotka vyjela k požáru pole v Malé Čermné, událost se nacházela na polském území (MAN, TATRA). Dne 16. 8. byla jednotka povolána na stanici do stavu pohotovosti – hledání pohřešovaných osoby v okolí Suchého Dolu a Hvězdy, k výjezdu nedošlo. Dne 27. 8. jednotka vyjela k požáru budovy ve Zbečnicku. Došlo pouze k zahoření boileru, naše jednotka byla odvolána v průběhu cesty k zásahu (MAN, TATRA). Ve dnech 3. – 4. 9. se zástupci naší výjezdové jednotky zúčastnili dvou akcí pořádaných HZS Královéhradeckého kraje, ÚO Náchod, a to odborné přípravy velitelů, která je povinná pro všechny velitele jednotek SDH a velitelského dne, při kterém se řeší spolupráce při zásahu profesionálních a dobrovolných jednotek hasičů.

Činnost SDH – i v období prázdnin a dovolených členové sboru dobrovolných hasičů nezaháleli, věnovali se především úklidu v hasičské zbrojnici a každý čtvrtek fyzické přípravě. V měsíci srpnu začali s přípravami na Poříčské slavnosti. Při této akci byl v hasičské zbrojnici den otevřených dveří, kde si zájemci mohli prohlédnout techniku jednotky SDH, v případě zájmu dostali výklad od členů výjezdové jednotky. U hasičské zbrojnice byla k vi-

dění i nová vozidla HZS. V průběhu dne byly ukázky hašení hořící pánve s olejem a hašení přenosným hasicím přístrojem. Zájemci si mohli vyzkoušet. Mladí hasiči předvedli své dovednosti při požárním útoku. Na ploše u hasičské zbrojnice předvedl svou činnost a um policejní psovod a jeho pes. Všechny tyto akce byly podpořeny občerstvením u hasičské zbrojnice, večer i hudbou k poslechu a tanci.

Mladí hasiči – čas prázdnin skončil, a i mladí hasiči zahájili svou činnost. Pokud mají vaše děti zájem a vy chcete, aby se přiučili nejenom hasičině, schází se pravidelně každý pátek v 17 hodin v hasičské zbrojnici. Pro letošní rok jsme jako výpomoc vedoucího získali další dva instruktory (Honza Pašťalka a Renda Zvoníček), kteří určitě přinesou „nový svěží vítr“ do činnosti mladých hasičů. (<http://www.hasicivp.cz/mladez>)

SDH Velké Poříčí

Pozvánka:

Dne 17. 10. od 17 hod. pořádají hasiči v prostorách hasičské zbrojnice vepřové hody. Máte-li chuť na tradiční zabijačkové speciality jako jsou „přeláčka“, kroupové, prejt, ovar, jitrnice, jelita apod. nebo dáváte přednost tradičnímu „Pavlišovskému řízku“, přijďte do hasičské zbrojnice, rádi vás pohostíme. Od 20 hodin živá hudba

KULTURA

Srdečně Vás zveme na

PŘEDVÁNOČNÍ PRODEJNÍ VÝSTAVU

která se uskuteční
v sobotu 28. listopadu od 9–16 hodin
v sále Obecního domu ve Velkém Poříčí

Těší se na Vás pořadatelé ČČK Velké Poříčí

Městys Velké Poříčí
pořádá 4. ročník

COUNTRY – FOLKOVÝ FESTÁČEK POŘÍČSKÝ PODZIM

v sobotu 21. listopadu 2015 od 17 hodin
v Sále Obecního domu

TANEČNÍ VEČERY

Sál Obecního domu ve Velkém Poříčí
pátek 18 – 22 hodin
23. října / 6. a 20. listopadu

hraje skupina MODEUS
vstupné 50 Kč

www.nachodskyswing.cz

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci
s MS Českého červeného kříže Velké Poříčí vyhláší

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

v úterý dne 13. října 2015
dopoledne od 9.00 hod. – 11.00 hod.
odpoledne od 13.00 hod. – 17.00 hod.

nabízíme Vám i přes přistavené kontejnery na oblečení možnost odložit
větší balíky, které kontejnery nepojmou v SOKOLOVNĚ ve Velkém Poříčí

Jaké věci je možné darovat:

- ➔ letní a zimní oblečení (dámské, pánské, dětské)
- ➔ lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony
- ➔ látky (minimálně 1m², Prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- ➔ domácí potřeby – nádobí bílé i černé, skleničky – vše nepoškozené
- ➔ peří, péřové a vatované přikrývky, polštáře a deky
- ➔ obuv – veškerou nepoškozenou
- ➔ knihy – nepoškozené, kvalitní

Nyní nutně potřebujeme:

- ➔ věci osobní hygieny, mycí a čistící prostředky

Věci, které vzít nemůžeme:

- ➔ ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, (matrace, koberce – z ekologických důvodů)
- ➔ nábytek, jízdní kola a dětské kočárky (riziko znehodnocení transportem)
- ➔ nečištěný a vlhký textil

Věci, prosíme, zabalte do igelitových pytlů či krabic,
aby se nepoškodily transportem

Děkujeme za Vaši pomoc.

Rozhovor s poříčskou kapelou Warování

Členové kapely **Warování**: Jakub Slezák (kytara, zpěv),

Tomáš Horáček (bicí), Šimon Mach (kytara),

Adam Holeček (baskytara)

V sobotu jsme na Poříčských slavnostech slyšeli váš v pořadí teprve třetí koncert. Podle reakcí publika musím říct, že jste je zaujali. Jaký jste měli z koncertu dojem vy?

Jakub: Tak z koncertu jsme měli dojem takový, že jsme nečekali takový reakce. Báli jsme se toho. Byl to vlastně první koncert s profesionálním ozvučením. Půl roku jsme na to trénovali a myslím, že se nám i docela povedl.

Tomáš: Myslím si, že hrát na profesionální ozvučení je úplně něco jiného, než někde ve zkušebně. Člověk na to půl roku trénuje a pak za hodinu je to pryč. Bylo to super jinak.

A publikum?

Jakub: Ze začátku jsem byl nervózní. Seděli, koukali. Ale pak se to postupně rozjelo. Potom šel dokonce i někdo před nás dopředu a na konci řvali, že chtějí ještě, asi dvakrát, tak to nás potěšilo.

Tomáš: Unesený jsme byli hrozně z toho, že přišli za námi dozadu za pódium a všichni chtěli najednou podpis a samolepky a nevěděli jsme ke komu dřív.

Jakub: To jsme nečekali.

Tomáš: To nás hrozně překvapilo.

Jak vznikla kapela Warování?

Tomáš: Když jsme šli domů z Hronova ze stadionu, kde jsme hráli na tělocviku hokej, tak jsme si říkali, že odpoledne bude nuda. Věděli jsme o sobě, že on hraje na kytaru a já hraju na bubny.

Jakub: Ale on neměl bubny doma ...

Tomáš: Ale já bubny neměl, tak nás napadlo, že on si vezme kytaru k nám a zkusíme něco.

Jakub: Tomáš tam bouchal do krabic, do pařáčku na knedlíky, na pokličky. Jeho táta nás tam trochu začal koučovat. Zkoušeli jsme písničku od Kabátů. Poté jsme měli pár zkoušek u Tomáše v pokojíčku – to bylo jaro 2014. No a jednoho krásného odpoledne jsme tam hráli a přišel Tomášův soused, vynadal a u něj v pokojíčku jsme museli přestat hrát. On teda ještě neměl bubny. To bylo na začátku prázdnin.

Tomáš: A pak jsme vlastně do podzimu sháněli zkušebnu.

Jakub: Až pak to tady dopadlo (zkušebnu nyní mají v podkroví Obecního domu - pozn. redaktora). Ještě bych chtěl říct, že já a Tomáš jsme se do pátý třídy nesnášeli. Furt jsme se provokovali, dokonce došlo i na ránu pěstí. A nikdy by nás nenapadlo, že spolu budeme hrát v kapele. A budeme jako nejlepší kamarádi.

Takže se dá říct, že spolu hrajete přibližně rok?

Jakub: Ano, rok my dva a v prosinci 2014 přišel zatím poslední člen, Šimon.

Máte nějaké hudební vzdělání?

Jakub: Máme čtyři roky hudebky na základní škole s panem učitelem Hůlkem.(smích)

Takže nikam do ZUŠky jste nechodili?

Tomáš: Já jsem chodil rok a půl na bubny, abych dostal nějaký základy.

Jakub: Já jsem chodil od třetí do pátý třídy na takovej kroužek na kytaru do Hronova k panu Valterovi.

Tomáš: A Šimon vlastně chodil osm let na kytaru do ZUŠ.

Jakub: Žádná konzervatoř, nic.

Jestli se nepletu, tak byly všechny písničky vaše. Kdo u vás skládá hudbu a texty?

Tomáš: Hudbu skládá Kuba.

Jakub: Hodně písniček je mých. Potom nám hudbu skládá Tomášův táta, ten má asi 5 písniček. A texty jsou vlastně všechny moje.

Kde bereš inspiraci nebo jak to vzniká?

Jakub: Tak kolem sebe. Koukám se.

Tomáš: Většinou se stane nějaká vtipná událost nebo něco takového. No a to je většinou nějaký první námět.

Jakub: Takový ty ztracený lásky, nalezený lásky, základní škola, střední škola, vzpomínky.

Tomáš: Všechny lidi, kteří jsou něčím zvláštní.

Jakub: Přesně tak.

Proč nemáte rádi folk? (Na dveřích zkušebny je nápis „Folkářům vstup zakázán!“)

Jakub: No tak já neříkám, že nemám rád folk. Tohle vzniklo tak, že jsme byli tak nějak rozbouraní ze zkoušky a prostě nás napadlo vzít tužku a napsat to tam. Jinak jako já proti folku nic nemám. Ať si každé hraje, co chce.

Tomáš: Je to jejich věc, když je to baví.

Jaké máte s kapelou plány?

Jakub: Pořád hrát.

Tomáš: Především u toho vydržet co nejdýl, abychom byli skvělá parta.

Jakub: Neztroskotat na nějaký kravině.

Tomáš: Nepohádát se a dotáhnout to, co to půjde. Co nejdál no.

Jakub: A dělat to jako spíš pro zábavu. Zatím. Tady to asi nijak jinak moc ani nejde. Tak uvidíme no. Určitě další koncerty a nové písničky a časem třeba desku až budou peníze a tak dále.

Vím, že hrajete i divadlo. Co vás víc baví, divadlo nebo hraní s kapelou?

Jakub: No, nám se to teď podařilo tak nějak skloubit, že jsme na tom divadle hráli i s kapelou. Ale když bych to řekl za sebe: dejme tomu půl na půl, teď převládá ta kapela, protože o prázdninách divadlo nebylo, tak jsme vlastně furt zkoušeli s kapelou. Ale teď jak začne divadlo, tak...

Tomáš: Tak je to jak kdy. Chvilí baví člověka to, chvíli to. Ale oboje je super, divadlo i muzika.

Jakub: Máme rádi lidi.

Tomáš: Máme rádi lidi, když jsou z nás nadšený.

Takže máte rádi ten kontakt s lidmi?

Tomáš: S publikem ten kontakt, ten je prostě úplně super.

Jakub: Já jsem dřív kouzlil a strašně jsem se stydl, když jsem začínal. To jsem nebyl schopný vylízt před lidi. A to kouzlení mě tak nějak naučilo vystupovat před lidma, pak vlastně začlo divadlo, kapela a na kouzlení nebyl čas, tak jsem přestal. No, ale pořád z toho něco někdy беру.

Tomáš: Já jsem se taky hodně bál. Byl jsem jako takovej ustrašený. Před lidma nic. Před vlastníma rodičema nic. A Kuba mě pak nějak dokopal k tomu divadlu.

Jakub: Nám chyběla role.

Tomáš: Chyběla jim role, tak tam nějak začal ten kontakt s těma lidma.. No a pak už se to neslo dál.

Máte v plánu nějaký koncert?

Tomáš: V pátek 16. října ve Stárkově.

Jakub: Od 18 hodin tam budeme hrát divadlo „Během chvíle polárníkem“ a potom budeme mít koncert.

Rozhovor vedl A. Šimek

Zleva: Šimon Mach (16), Tomáš Horáček (16) a Jakub Slezák (16)

DEN ARCHITEKTURY 2015: VE STÍNU MRAKODRAPU

Neděle 4. října 2015

Červený Kostelec

Kam dohlédne kostelecký mrakodrap? Vydejte se spolu s námi vyhlídkovou stezkou kolem významné kulturní industriální památky města. Při našem putování obejdeme průmyslový areál, navštívíme také dělnickou kolonii, zapadlé uličky i divoký les. Z vyhlídky pak porovnáme velikost areálu se zástavbou města a zhodnotíme dominanci mrakodrapu vzhledem k dalším význačným stavbám města. Kouzlem života ve stínu mrakodrapu Bruno Bauera vás provedou členové Okrašlovacího spolku Kostelec.

Pořádá: Okrašlovací spolek Kostelec

PÁTÁ DOHODA

Čtvrtek 8. října 2015 19 hodin

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec

Divadelní představení Jaroslava Duška.

Pořádá: Oblastní charita

PODZIM V RATIBOŘICÍCH 2015 – SLAVNOST K POCTĚ BOHYNĚ ZAHRAD POMONY

10. – 11. října 2015 od 09:30 hodin

Zámek Ratibořice, Česká Skalice

Přijďte a budete jistě příjemně překvapeni! V Ratibořicích vás na podzim okouzlí nejen pestrobarevný park ve své nové podobě po rozsáhlé obnově. Půvabné jsou v této době rovněž zámecké interiéry, zaplněné hýřivě barevnou a nápaditou podzimní výzdobou a vůněmi právě sklizeného ovoce. Zároveň jistě oceníte poetickou atmosféru běžně nepřístupných zámeckých sklepů s bohatou výzdobou. Stalo se již tradicí, že vám v této době nabízíme možnost samostatné (individuální) procházky zámekem, nebo komentovanou prohlídku s průvodcem. Po návštěvě zámeckých pokojů na vás opět čeká posezení v malé „zámecké kavárně“ ve Vstupní hale s nabídkou kávy, čaje, populárních zákusků, zvěřinové paštiky a guláše.

UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU

Kreslárna, Klášter Broumov

Studujete každý rok nová témata z historie, literatury či ochrany přírody. Pro všechny, kteří se rádi dozvídají nové zajímavé informace, pořádá Agentura pro rozvoj Broumova Univerzitu třetího věku ve spolupráci s Univerzitou Hradec Králové. Akademický rok je, stejně jako na vysoké škole, rozdělen na dva semestry, které dohromady čítají osm přednášek, každý měsíc jednu. Zájemci se se mohou těšit na témata z historie, literatury či ochrany přírody.

1. Pod 38. rovnoběžkou: Jižní Korea – země tradic a budoucnosti

15. října 2015, 13:00, doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D.

2. Spojené státy očima Středoevropana: země, společnost, kultura

19. listopadu 2015, 13:00, Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.

3. Země tisíců jezer: Finsko mezi světlem a tmou

17. prosince 2015, 13:00, Mgr. Markéta Musilová

4. S krasobruslením kolem světa

14. ledna 2016, 13:00, PhDr. Věra Tauchmanová, M.A.

POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

Čtvrtek 15. října - Neděle 18. října 2015

Divadlo J. K. Tyla, Červený Kostelec

Nezapomeňte, že oslavy 150 let od založení spolku divadelních ochotníků a 90 let od postavení Divadla J. K. Tyla se nezdářítečně blíží.

Od čtvrtka 15. října do soboty 17. října 2015 uvidíte pět her, které má náš soubor na repertoáru a v neděli 18. října 2015 bude přehlídka zakončena slavnostním večerem plným hostů, vzpomínání, hudby a písniček. Program bude upřesněn v říjnovém zpravodaji.

Už teď se na vás, naši milí diváci, těší červenokosteleckí divadelníci

Pořádá: DS NA TAHU

JAKUB SMOLÍK

pátek 16. října 2015 od 19 hodin

Jiráskovo divadlo, Hronov

Současná umělecko interpretační osobnost, jež svými sladce laděnými písněmi oslňuje zejména něžnou část publika. Při poslechu hitů jako „Až se Ti jednou bude zdát“, „Ave Maria“, „Jen blázen žálí“ či „Prý chlapi nebřečí“ pookřeje nejedno ženské srdce. Těží ze své image, pěkných skladatelských kousků Z. Bartáka, Fr. Kasla nebo J. Zmožka, ale i nesmírně vytříbeného vkusu pro výběr coververzí starších českých slággrů, které mladší část publika dnes zná především díky němu. J. Smolík má na kontě více než 22 alb a patří k českým interpretům s největší fanouškovskou základnou. Jeho koncerty doprovázeny jeho doprovodnou skupinou a vokalistkami jsou obohaceny nejedním zážitkem, humorem i jevištní zábavou, čímž umocňuje divácký zážitek a potvrzuje skutečnost, že jeho představení není jen běžný koncert, avšak i zábavné show.

MLÝNY – DIVADLO SKLEP

čtvrtek 22. října 2015, 20 hodin

Dřevník, zahrada broumovského kláštera

Hra z vojenského prostředí na motivy Václava Havla a Karla Bryndy. Mlýny jsou jediným celistvým dramatickým celkem a současně nejdéle uváděným představením v repertoáru.

Účinkují: Jiří Fero Burda, Jan Slovák, David Vávra/Robert Nebřenský, Tomáš Hanák, František Váša, Milan Steindler/Ondřej Trojan, Zdeněk Marek, Petr Koutecký, Monika Načeva/Hana Pařková.

Vstupné v předprodeji: 350 Kč (9. řada), 390 Kč (3. řada). Počet vstupenek na IC omezen.

Více info: www.sgpitas.cz

INFORMACE Z KNIHOVNY

Otevírací doba

Pondělí	9–11 hodin	13–18 hodin
Úterý	zavřeno	
Středa	8–11 hodin	13–18 hodin
Čtvrtek	13–18 hodin	
Pátek	8–11 hodin	

Kontakt: knihovna@velkeporici.cz, 491 485 323

Pasování malých čtenářů

Před letními prázdninami jsme do knihovny opět pozvali rytíře a první třídy ze ZŠ Velké Poříčí – 1.A s paní učitelkou Gultovou a 1.B s paní učitelkou Klugarovou. Rytíř si přijel ověřit, že děti už umí číst a musíme potvrdit, že byl s poříčskými prvňáčky potěšen. Děti po slibu čtenářů a pasování na čtenáře dostali od paní knihovnice šerpu a průkazku do knihovny. Věříme, že k nám brzy zavítají po některou pěknou knížku.

Knihovna je služba

Letošní motto knihoven našeho kraje zní „Knihovna je služba“. Dovolte nám proto připomenout, jaké služby u nás můžete využívat.

Půjčování knih a časopisů

V současné době máme v knihovně přes sedm tisíc svazků knih. Jedná se o současnou českou i zahraniční beletrii i klasická literární díla (doporučená literatura k maturitní zkoušce) a také naučnou literaturu (historické, životopisné, cestopisné, regionální apod.).

Pravidelně odebíráme sedm časopisů: Květy, Naše krásná zahrada, Dům a zahrada, D Test, Svět ženy, Rodným krajem a ABC mladých techniků a přírodovědců.

Knihy i časopisy půjčujeme na jeden měsíc, ovšem dobu výpůjčky je možné prodloužovat.

Půjčování knih přes meziknihovní výpůjční službu (MVS)

Pro registrované čtenáře nabízíme službu výpůjčky knih z jiné knihovny. Tato služba je zdarma, čtenář hradí pouze poštovné.

Veřejný internet

V knihovně jsou k dispozici tři počítače pro veřejnost s přístupem k internetu. Uživatel internetu nemusí být v knihovně registrován a za službu se nic neplatí. Pouze je časově omezena z důvodu přístupnosti pro ostatní zájemce.

Kopírování

Je možné u nás tisknout i kopírovat. A4 černobíle za 2,50 Kč, oboustranně 4 Kč. A3 černobíle 4 Kč, oboustranně 7 Kč.

Půjčování deskových her

Naše knihovna v současné době vlastní šest deskových her, které půjčujeme registrovaným uživatelům knihovny. Deskové hry je možné hrát i přímo v knihovně.

Výstavy

V knihovně jsou pravidelně instalovány fotografické i výtvarné výstavy.

Dětský koutek

Dětské oddělení knihovny nabízí kromě pohádek, říkadel a dětské naučné literatury a časopisu ABC i možnost strávit zde čas například kreslením.

Terasa

Máme zde také krásnou letní terasu, na kterou vás také zveme.

Čítárna

V knihovně jsou rozmístěna pohodlná křesla, do kterých si můžete přijít číst.

Kulturní akce konané v knihovně (čtení dětem, vernisáže, přednášky) můžete sledovat na našem facebooku (Knihovna městyse Velké Poříčí).

Srdečně Vás zveme k návštěvě a využití našich služeb.

Literární soutěž

Téma: „A pak začala babička vzpomínat...“

Věk: bez omezení

Kategorie: do 18 let ■ nad 18 let

Rozsah textu: max. 1 normostrana (1800 znaků včetně mezer)

Uzávěrka soutěže: 31. října 2015

Musí se jednat o zcela původní a dosud nepublikované povídky. Svá díla s kontaktními údaji a kategorií zasílejte na adresu: Městys Velké Poříčí, Náměstí 102, 549 32 Velké Poříčí s označením „Literární soutěž“ nebo na e-mail velkeporici@post.cz. Výherci budou odměněni věcnými cenami.

Vítězné práce budou otištěny v prosincovém Poříčském zpravodaji.

Nové knihy za červen, červenec a srpen:

Kotrmelce (Maternová, Jana)

Krotitel (Läckberg, Camilla)

Láska a zášť (Körnerová, Hana Marie)

Nádherný život (Steel, Danielle)

Nenasytost (Ryan, Chris)

Netvor z hlubin – Klub Tygrů (Brezina, Thomas)

Nevím, kdo jsem (Řeháčková, Věra)

Ohnivý drak – Klub Tygrů (Brezina, Thomas)

Ostrov šedých mnichů (Klevisová, Michaela)

Pomsta (Child, Lee)

Prokletí (Jackson, Lisa)

Příliš mnoho Kateřin (Green, John)

Sladké časy (Wilson, Jacqueline)

Srdeční případ (Roberts, Nora)

Stalker (Kepler, Lars)

Ukradený Caravaggio (Silva, Daniel)

Věc Makropulos (Čapek, Karel)

Zločin na Bezdězu (Vondruška, Vlastimil)

Zpátky ve hře (Viewegh, Michal)

Zúctování (Kessler, Leo)

O botě, která si šlapala na jazyk (Žižka, Pavel)

Hovězí kostky (Hakl, Emil)

Tohle byl můj pokoj (Kocábová, Natálie)

Měsíc nad řekou Tejo (Malijský, Igor)

Starověké báje a pověsti (Mertlík, Rudolf)

Škvíry (Míková, Marka)

Proč padají hvězdy (Nodl, Martin)

Veliká novina o hrozném mordu Šimona Abelese (Toman, Marek)

Černá bere (Maršálek, Michal)

Vzpomínky na jednu vesnickou tancovačku (Hájíček, Jiří)

Na útěku. Neuvěřitelný příběh Josefa Brykse (Navara, Luděk; Kasáček, Miroslav)

Čtení o Jaroslavu Haškovi. Ohledávání 1919-1948 (Merhaut, Luboš)

Proč obrazy nepotřebují názvy (Horák, Ondřej; Franta, Jiří)

Kráva a dědeček (Binar, Ivan)

Muž bez ženy není člověk (Brycz, Pavel)

Kouká roura na kocoura (Kratochvíl, Miloš)

Něco se muselo stát (Cílek, Václav)

Svatý Václav. Panovník a světec v ranném středověku (Vaniček, Vratislav)

O modrém světle (Krolupperová, Daniela)

Historie Evropy 1. Obrazové putování. Pravěk a starověk Evropy (Fučíková,

Renáta; Krolupperová, Daniela)

Historie Evropy 2. Obrazové putování. Středověk Evropy (Fučíková, Rená-

ta; Krolupperová, Daniela)

O nepotřebných věcech a lidech – Pohádky (Goldflam, Arnošt)

Tsunami blues (Pilátová, Markéta)

Hagibor (Slavická, Milena)

Čekání v zástupu (Blažičková, Anna)

O psaní (Berková, Alexandra)

Galerie 102

Obecní dům, Náměstí 102, Velké Poříčí (knihovna)

Otevírací doba

Pondělí	9–11 hodin	13–18 hodin
Úterý		zavřeno
Středa	8–11 hodin	13–18 hodin
Čtvrtek	13–18 hodin	
Pátek	8–11 hodin	

OBRAZY, KRESBY, GRAFIKA spolku AMAG, z.s.

1. října – 15. listopadu 2015

Vernisáž ve čtvrtek 1. října od 17 hodin s vystoupením kapely String-Swing ze ZUŠ Náchod

Výtvarný spolek AMAG navazuje svojí činností na Kruh výtvarníků, který vznikl v roce 1948 při tehdejších Bavlnářských závodech v Náchodě a zanikl po rozpuštění Spojeného závodního klubu při n.p. Tepna v roce 1990. V téže době byl ateliér přestěhován do soukromí. Zůstalo zdravé jádro bývalého kroužku a na začátku roku 1991 byl vyhlášen výtvarný spolek AMAG se sídlem v Náchodě. V roce 2004 spolek opustil soukromý ateliér a díky podpoře ze strany tehdejšího SG klubu v Náchodě se nám podařilo

získat místnost k setkávání. Bohužel v roce 2008 byl SG klub rozpuštěn a nám se podařilo získat nové prostory v soukromí. Koncem roku 2008 byl ustanoven Klub Pranýř a zde jsme opět získali zázemí pro naši činnost díky společnosti Prima sezona v Náchodě.

Členové skupiny AMAG jsou nejen výtvarníci, ale i přátelé a aktivní vyznavači výtvarného umění. Je to volné a přátelské seskupení nemající žádného pevného programu. Vše je založeno na dobrovolnosti členů a pravidelné docházce na pořádané schůzky každý čtvrtek v měsíci.

Naše činnost je soustředěna jednak na pravidelné konzultace nad ukázkami individuální tvorby členů spolku a pak i na program našich kolektivních výstav. V současné době spolek sdružuje 20 členů. Někteří naši výtvarníci vyvíjejí svoji výtvarnou činnost i v jiných spolkách mimo náchodský region, kde vystavují a zúčastňují se i výtvarných plenérů u nás i v zahraničí. Pořádáme spolkové výstavy nejen v Náchodě, ale i v jiných městech regionu. Naši členové si pak pořádají výstavy samostatné nebo kolektivní na různých místech České republiky.

Bez podpory by naše spolková činnost nebyla tak rozmanitá. Není proto možné opomenout partnery a sponzory, kteří v minulosti přispívali k rozvoji spolku, vytvářeli nám prostor pro realizaci a podíleli se tak na jeho fungování. Byla to především společnost Prima sezona, která nám bezplatně propůjčovala klubovnu U Pranýře pro pořádání pravidelných schůzek, dále pak Jiráskovo gymnázium, které nám v minulosti propůjčovalo své výtvarné ateliéry. Regionální muzeum nám též do nedávné doby umožňovalo vystavit naše výtvarná díla. V současné době ve spolupráci s Městskou knihovnou v Náchodě pořádáme pravidelné výstavy členské i samostatné. Velice si vážíme kladného přístupu Města Náchod, pana starosty Jana Birke a celé rady Města k našemu Spolku.

Počátkem roku 2015 se členové rozhodli na ustavující schůzi založit Spolek AMAG, zapsaný spolek se sídlem v Náchodě, který je právnickou osobou založenou na dobrovolnosti v souladu s platnými zákony. Díky představitelům Města Náchod se nám podařilo najít vhodné prostory pro sídlo ateliéru. Společně jsme tedy vytvořili podmínky pro svobodnou výtvarnou tvorbu svých členů a aktivit s ní spojených: pořádání výstav, pořádání výtvarných kurzů, poradenskou činnost, kresba a malba v ateliéru i v plenéru, návštěvy výstav a jiné. Spolek AMAG zapsaný spolek, Ateliér Malířů A Grafiků, má své stanovy a je zapsán do spolkového rejstříku u Krajského soudu v Hradci Králové.

Za AMAG z.s. se sídlem v Náchodě

Milan Jícha – předseda

V Náchodě 3. září 2015

K výstavě spolku AMAG Náchod

Výtvarný spolek AMAG Náchod vystavoval na sále Obecního domu ve Velkém Poříčí na náměstí v čp. 102 již v červnu 2012, jistě si někteří z Vás na tu výstavu vzpomínají. Letošní výstava bude v termínu od čtvrtka 1. října do pátku 13. listopadu 2015. Otevírací doba je dle provozu knihovny po, st, čt a pá (úterý, sobota a neděle zavřeno).

Vernisáž výstavy se uskuteční ve čtvrtek 1. října 2015 od 17 hodin za hudebního doprovodu kapely String – Swing ZUŠ Náchod. Pro přítomné hosty připraví členové spolku AMAG malé pohoštění.

Jménem spolku bych chtěl poděkovat Úřadu městyse Velké Poříčí za to, že nám umožnili v těchto hezkých prostorách knihovny vystavovat (název Galerie 102 je od čp. 102). Také srdečně zveme všechny občany - přátele výtvarného umění z našeho městyse i přespolní ke zhlédnutí naší nové tvorby. Člen spolku AMAG Náchod a kronikář městyse

Václav Cvejn, Velké Poříčí 7. září 2015

Aini Tolonen (FIN)

17. 11. 2015 – 7. 1. 2016

Série abstraktních fotografií finské fotografky bude naší první zahraniční výstavou.

A. Šimek

GALERIE

OBECNÍ DŮM VELKÉ POŘÍČÍ

102

AMAG z.s.
Ateliér malířů a grafiků

OBRAZY, KRESBY, GRAFIKA

spolku AMAG, z.s.

1/10 - 13/11 2015

vernisáž ve čtvrtek 1/10 v 17⁰⁰

**hudební vystoupení kapely STRING-SWING
ze ZUŠ Náchod**

Náměstí 102, Velké Poříčí | po 9-11 a 13-18 | st 8-11 a 13-18 | čt 13-18 | pá 8-11 | knihovna@velkeporici.cz | 491 485 323

Domy východních Čech

Základní domový typ východních Čech se vyznačuje přízemním řešením a štítovou orientací vůči veřejnému prostoru návsí nebo ulice. Domy jsou zpravidla komorové dispozice, tj. s komorou v zadní hospodářské části domu.

Roubený přízemní dům

Starší domy východních Čech jsou roubené konstrukce, často skryté pod silnou vrstvou hliněné mazaniny. Vnější hliněná mazanina nejen zlepšovala tepelně-izolační vlastnosti, ale rovněž zvyšovala protipožární odolnost dřevěné stavby. S tímto souvisel i vnější výraz domů v tzv. „kožichu“, neboť z větší vzdálenosti působily jako zděné.

Sedlové střechy východočeských domů byly pokryté došky, obdobně jako v jiných nížinných oblastech. Později byla došková krytina nahrazována nespálnou pálenou krytinou. Štíty roubených domů jsou výrazně předsazené před přízemní stěnu a opatřené skládanými lomenicemi. V některých oblastech dosáhlo bednění lomenice poměrně náročné skladby.

Ojedinelé se v oblasti východních Čech dochovaly i podsíňové domy, mající otevřenou podsíň před kratší čelní stranou domu.

Zděný dům východních Čech

Mladší východočeské domy jsou přezdívané a zděné od 18. století, přičemž se stejně jako v jiných regionech objevují nejdříve v blízkosti větších měst a bohatších regionech obecně. Zděné domy jsou stavěny z nepálených a posléze pálených cihel, se sedlovými střechami krytými nespálnou krytinou. Průčelí domů je opatřeno štukovou výzdobou čerpající, s menším či větším časovým odstupem, inspiraci v barokní a klasicistní slohové architektuře.

Rozšíření východočeského domu zaujímá nížinné polohy na styku Středočeského, Pardubického a Královéhradeckého kraje. Výraznou dobovou formou oblasti reprezentuje polabský dům.

Zdroj:

<http://www.lidova-architektura.cz/cr-regiony/vychodni-cechy/domy.htm>

Pavlače roubených domů

Severní Čechy v prostoru od Chebska až po Pojizeří a severovýchodní Čechy v oblasti Liberecka, Turnovska, Kostecka, Sobotecka až k Broumovsku (s výjimkou údolí Labe a Ohře, kde bylo rozvinuto ovocnářství a chmelářství) bylo krajem chladnějším, méně úrodným, ve vyšších polohách pastvinářským. Roubené domy se stavěly nejprve přízemní, později patrové s předsazeným štítem, zpravidla s dřevěnou pavlačí, která umožňovala přístup do místností ve vyšším patře nad stájí, jež sloužily především jako skladovací prostory. Někdy se pavlač nacházela i na štítové straně, v tom případě však nepřečnívala přes líc štítu, ale byla vždy za lícem průčelí. Charakteristickým znakem této oblasti jsou bohaté zdobené lomenice. Vysokou tesařskou a řezbářskou úroveň mají roubené stavby především v oblasti Pojizeří a Turnovska, kde se dodnes vyskytují bohatě zdobené patrové domy s pavlačí. Místně se štíty pobíjely i barevnou břidlicí, složenou do různých ornamentů. Na jihozápadě navazuje tato oblast na hrázdný dům, v řadě lokalit se s ním přímo setkává.

Lidová stavení: opravy a úpravy / Václav Hájek a kolektiv, 2001

SPORT

Fotbalová mládež ve Velkém Poříčí

Již od poloviny srpna se naše fotbalové mládež usilovně připravuje na novou podzimní sezónu.

Naše mladší příprava ročník narození dětí 2007 a 2008 se účastní fotbalových turnajů v rámci okresní fotbalové soutěže. Pro tento rok se této soutěže účastní celkem 12 týmů z celého náhodského okresu, mezi nimiž se pohybují poprvé v historii i dva poříčské týmy. Tým Beranů a Medvěďů. Berani jsou hráči narození v roce 2007, tým Medvěďů tvoří hráči narození v roce 2008 a mladší. Chceme tak zapojit co nejvíce dětí do zápasového rytmu a dát jim tím šanci si zahrát opravdový fotbalový zápas.

Pro hráče Medvědy (2008) to bude opravdový křest ohněm. Věřím tomu, že po odehrání prvních úvodních kol přeboru se naši nejmenší hráči rozehrají a zdatně ukážou všem, že fotbal je zkrátka baví. Tým Beranů (2007) doufám, že naváže na loňský super úspěšný rok a všem ukáže, že se tito hráči již baví fotbalem a zároveň baví i diváky a fanoušky.

Samozeřejmě i letos budou poříčské barvy hájit i hráči nejmenší z našeho předpřípraveckého oddílu. Jsou to ti hráči, kteří se narodili v roce 2009 a mladší. Protože loňský pilotní projekt této soutěže se stal velice atraktivní, došlo tak i k rozšíření soutěže o další týmy z našeho okresu. Budou jezdit ve všední den k turnajům do okolí.

Jak jsem se již zmínil, v současné době nám na fotbalovém pažitě pobíhá spousta malých šikulů, mezi nimiž nechybí ani dívky. I ony se mohou přijít podívat a zkusit si společně s námi udělat ty pomyslné fotbalové krůčky do světa fotbalu. Vždyť mezi nimi již běhají děti v replikách dresů se jmény slavných fotbalistů Rosického, Ronalda a dalších, tak proč by je nemohli následovat.

Na hřišti ve Velkém Poříčí nás můžete vidět v těchto říjnových termínech:

3. 10. 2015 v 9:00 Mladší příprava Medvědi/Beran

10. 10. 2015 v 9:00 Mladší příprava Medvědi/Berani

21. 10. 2015 v 16:00 Předpříprava

Přeji všem malým fotbalistům hodně kamarádů na tréninku, hodně radosti a úspěchů.

Martin Vlček, trenér a vedoucí mužstva mladší příprava.

Starší fotbalová příprava

Mužstvo starší přípravy prošlo velikou hráčskou obměnou, a proto se po zralé úvaze nový tým přihlásil pro rok 2015-2016 do okresního přeboru. Základem družstva zůstali kluci narození v roce 2005 a nově tu máme ročník 2006, nesmíme zapomenout též na jednu naši slečnu. Čeká nás 9 soutěžních kol, hracím dnem byla domluvena neděle dopoledne. Vždy budeme hrát dva zápasy. Naši soupeři jsou Zábrodí, Nové Město nad Metují, Provodov, Police - 3 týmy a Hronov. Došlo také k velké změně. Od podzimu bude mužstvo starší přípravy hrát na menším hřišti a v počtu 5 + 1. Pro starší hráče to bude nové, ti mladší jsou na toto hřiště zvyklí z mladší přípravy. Popřejeme tedy týmu úspěšný fotbalový rok. trenéři Pavel Grund a Erik Kromholz

Mladší a starší žáci TJ Velké Poříčí

V této sezóně hraje kategorie mladších žáků TJ Velké Poříčí okresní přebor systém 7+1 na poloviční hřiště, kategorie starších žáků TJ Velké Poříčí hraje krajskou soutěž - systém 10 + 1 na velké hřiště. V ročníku 03 a 04 máme velkou členskou základnu a v utkáních se nám zatím velmi daří. Po dvou kolech vedeme tabulku s nejlepším skóre a dvěma výhrami. V krajské soutěži je situace složitější, v ročníku 2001 nemáme nikoho, a v ročníku 2002 pouze 6 hráčů, tudíž doplňujeme mužstvo hráči z ročníků nižších, a soupeř nás proto většinou převyšuje jak věkem, tak i v úkolu. Na velkém hřišti letos všichni hrajeme poprvé, zkušenosti teprve sbíráme, ale hráčům to neubírá na chuti bojovat a učit se velký fotbal. I mladší kluci jsou na hřišti velmi platní. Naši kluci zatím 3 kola soutěže výborně zvládli a dokonce si

připsali i důležité jedno vítězství (na penaltě) proti Rychnovu nad Kněžnou. Za výbornou reprezentaci klubu si všichni zaslouží velkou pochvalu! Nábor do ročníků 2001, 2002, 2003 a 2004 probíhá celoročně, kdo by si chtěl zkusit naše tréninky, může přijít v úterý a ve čtvrtek od 16:30 na fotbalové hřiště Velké Poříčí, případně zavolat na tel. číslo trenérů, uvedené na webových stránkách těchto kategorií (<http://fotbalvp.webnode.cz/starsi-zaci/>).

Hodnocení vybraných utkání:

MŽ - okres

2. kolo

Dolany - TJ Velké Poříčí 0:9 (0:4)

Střelci:

Řehůrek J. - 2x, Rak - 2x, Krombholz, Kubeček, Jiříčka, Klimeš, Macek.

Sestava:

Musil, Zákravský, Řehůrek J., Grund, Rak, Krombholz, Klimeš, Adam Š., Hrubý, Kubeček, Jiříčka, Macek.

Velmi dobrý výkon proti zdatnému soupeři, který nebyl bez šancí. Pepa Musil však několikrát podržel. Chválím hlavně starší hráče, kteří se chovali kolektivně a neúnavně nahrávali mladším kolegům do šancí. V chladném počasí jsme co nejčastěji střídali, kluci si zkusili mnoho postů.

trenéři: Beran, Rubeš.

Krajská soutěž starších žáků

1. kolo

FC Spartak Rychnov n. K. - TJ Velké Poříčí 0:0 (na penaltě 1:2) střelci: Musil, Beran.

První mistrák v Rychnově nad Kněžnou jsme na penaltě senzačně vyhráli!!! Se soupeřem vyspělejším, jak věkově tak i věkem, jsme v první půli drželi krok. Občas se nám podařilo i zakombinovat, ale soupeř měl více ze hry. V druhé půli už síly docházely, přesto jsme si vypracovali i jeden přímý kop a Matěj Hampl zaznamenal i střelu, kterou soupeřův brankář chytil. Je-li to náhoda, že náš brankář Jára Rubeš všechny střely pochytil, šlo se po závěrečném hvizdu na penaltě. Rubeš z prvních tří dvě skvěle zneškodnil a Pepa Musil i Ajka Beran proměnili. Náskok jsme udrželi až do poslední série.

Všechny kluky moc chválím, jejich snaha byla příkladná. Mnozí z nich hráli poprvé na velkém hřišti a s kvalitním soupeřem misty drželi krok - za zmínku stojí výkon Viktora Plíška (2004), který skvěle zvládl svoji premiéru ve starších žácích. Nikdo ani z trenérů, ani z hráčů nečekal, že bychom si mohli odvézt z Rychnova body, o to větší radost jsme všichni po zápase měli. Jen tak dál kluci!!!

trenéři: Beran, Rubeš

Také plachtařské léto bylo horké

start Kláry do HOP 2015

Na plachtařském mistrovství republiky, které proběhlo v Křižanově 5.-18. 7. t.r. dosáhli členové našeho aeroklubu významných úspěchů. David Mach skončil na druhém místě a v ženské kategorii Klára Teichmannová na třetím. Oběma to spolu s hodnocením jejich výborného postavení v Celostátní plachtařské soutěži (CPS) vyneslo zařazení do reprezentace. Veřejnost již byla podrobněji informována v Deníku Náchodsko 24. 7. t.r., kde vyšel rozhovor s Davidem. Klára svou první reprezentační úlohu velmi

dobře zvládla na plachtařském mistrovství světa žen v Dánsku na přelomu července a srpna, kde v kategorii větroňů „klub“ obsadila na větroni Cirrus Std. celkově osmé místo mezi 17 účastnicemi v klubové třídě a splnila si svůj cíl umístit se v první polovině startovního pole, složeného z mezinárodně ostřílených plachtařek. Také ona se o své zážitky a zkušenosti podělila se čtenáři Deníku Náchodsko 5. 9. t.r.

Také v domácím plachtění přinesla končící termická sezona výjimečně dobré výsledky, mezi nimiž vévodí klasický FAI trojúhelník 750 km, který nad územím ČR ulétl David Mach. Nebyl z členů aeroklubu Hronov sám, kdo z domácích podal velmi hodnotný výkon mezinárodní úrovně. Podařilo se zdolat ještě několik tratí 500 a 300 km, na čemž se podíleli nejen naši reprezentanti, ale i další naši plachtaři...

Zdejší XIV. ročník tradičních plachtařských závodů s mezinárodní účastí proběhl 15.-22. 8. t.r. opět ve dvou třídách a to: 1. „HOP“ - tzn. Orlíky a jiné historické větroně a 2. „Kombi“ - současné laminátové větroně. V obou třídách se bojovalo do poslední úlohy, kterých počasí umožnilo ve třídě HOP uletět pět a v kombicích šest. Kombíkům byla na závěr vypsaná poprvé na našich závodech disciplína na 500 km, která těsný souboj o prvenství rozhodla. Stručná rekapitulace: HOP vyhrála Klára Teichmannová na VT-16 (která se na naše závody výborně rozlétala na MS v Dánsku), druhý skončil J. Slouka z Brna na M-35 a třetí J. Šindelář z Kunovic na VT-116. V kombicích nakonec zvítězil Z. Borůvka na LS-8 z Jičína před naším Davidem Machem na Cirrusu VTC a Carstenem Tietzem z Německa na Ventusu 2cxm.

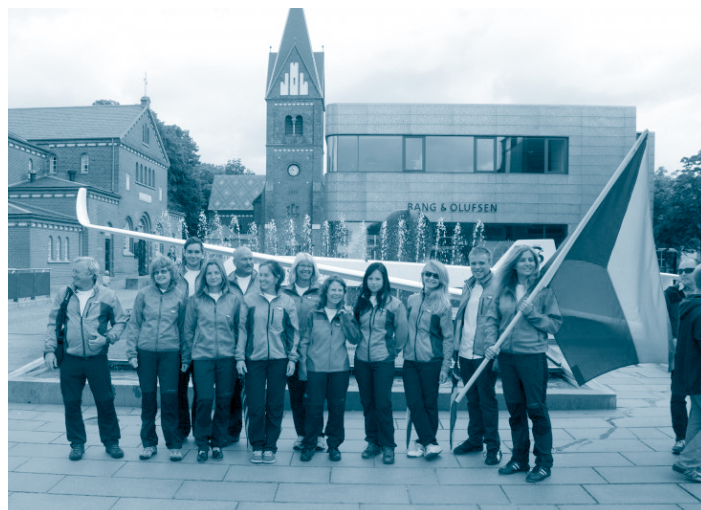

přistání z prvního samostatného letu

Svoje zodpovědné role a nasazení při řízení a kontrole závodů spolehlivě a zkušeně zvládli ředitel závodů P. Jirásek a sportovní komisař A. Teichmann.

Poslední informace z našeho aeroklubu v červencovém zpravodaji byla o letošním výcviku nových plachtařů a dnešní zprávu tím i uzavřeme. Sedmičlenné družstvo k dnešnímu dni (7. 9. t.r.) postoupilo ve výcviku tak, že tři z nich již mají za sebou první samostatné lety a je reálný předpoklad, že až vyjde tento zpravodaj, budou již samostatně létat všichni.

Aeroklub

reprezentační ekipa na plachtařském MS žen v Dánsku, s vlajkou Klára Teichmannová

Potkalo mě štěstí, aneb mám prima rodinu... II. část

vlak Šinkansen, Tokio, japonské jídlo, zenová zahrada, císařský palác, Hirošima, Okinawa, plavba za velrybami

Po prvních dnech strávených v Japonsku jsme se přesunuli do Tokia. Hlavní velká zavazadla jsme uskladnili v hostelu v Kjótu, kde jsme přebývali. Do Tokia jsme jeli jen s malými tlumoky a s tím nepotřebnějším. Cesta do Tokia vlakem Šinkansen. Je to také velký zážitek, protože tu rychlost ani moc člověk nevnímá, protože tam má velké pohodlí. Prostor pro nohy, širší uličky apod. Rychlost jsme změřili GPS-kou a musím potvrdit, že cestovní příručky uvádějí pravdu, jezdí i 300km/hod. Naše změřila 295 km/hod. Tam jsme měli zamluvený hostel, a musím zdůraznit, velmi příjemný. Ve čtvrti Asakusa blízko velmi starého a pěkného Templu a známé Tokijské věže Skytree, která je 634 m vysoká a byla zapsána v roce 2011 do Guinnessovy knihy rekordů jako nejvyšší. Tuto vyhlídku jsme si nenechali ujít, a musím potvrdit, velmi dobrý zážitek. Těšili jsme se na pohled na Fudži, ale ten i přesto, že bylo slunečné počasí, jsme viděli jen zamlžený a málo zřetelný vrcholek. Při té příležitosti jsem si také uvědomil, že pohled třeba z Petřína na Prahu je pro našince daleko okouzlující, protože máte možnost také zavzpomínat – Vinohrady, kam jsem jezdíval k paní Zimové, Libeň, Vyšehrad atd. V Tokiu je pro nás vše cizí a velmi vzdálené. Není to spojeno s ničím, co k člověku patří. Můžete však obdivovat mrakodrapy a typickou japonskou techniku. I všechny názvy jsou exotičtější víc než v jiných evropských zemích. Jako třeba Shinagawa, Odaiba, Schinjuku atd. Opět jsme navštívili parky a zahrady, kde kvetly tulipány, i když byla docela zima. Ale omladina už chodila v kraťasech a dívky bez punčoch. A při této příležitosti si připomínám, že tam nelze přehlédnout, jak mnoho mladých děvčat chodí špičky bot k sobě. Tady jsme tomu říkali „pocem - pocem“. Že je to doma neučí, to jsme nepochopili.

Vlak Šinkansen

Měli jsme objednanou večeři u „NINJU“, vůbec jsme na to nebyli připraveni. Už vchod do objektu byl zvláštní. Dost vysoká kamenná stěna a v ní nenápadné a dost nízké dveře. Protože to je objednané na čas, tak v ten okamžik se objeví zástupce té sekty, nebo jak bych to nazval, oblečený celý v černém a japonsky a anglicky nás s posunkou zve dovnitř. Po

malých schodech musíte překonat úzký mostek přes potůček a dál jít raději sehnutý, abychom nedostali ránu do hlavy o nějaký kámen. Toto celé je vlastně nějaká sluj, hoří tam všude něco jako louče, ale je to jistě elektrika. Krásně to plápolá. No a takto jsme se dostali až ke svému stolu. Byl nám předložen jídelní lístek, který měl jen dva druhy menu. To za nás vybrala po informacích Michala. Mělo to několik chodů, všeho bylo velmi málo, proto jsem všechno snědl. No, byla to japonská kuchyně. Jen jedna zajímavost: číšnice opět v tom černém přinesla velký „hrnec“, ale ten byl z bambusu s tím jedním kolínkem jako dno. Nebylo možné to nějak zkoumat. Do toho nakrájela nějaké listy a další zeleninu. Potom donesla na nějakém podnosu kámen a ten dala do toho „hrnce“ z bambusu. Na to nalila vodu a hned se to vše začalo vařit. Na chvíli odešla, a když se vrátila, tak kámen vyndala kleštěmi a nalila nám polévku. No, to byla velká zajímavost. Nic podobného jsme ještě nikdo neviděl. Jako jeden chod bylo i suši. Je to syrové rybí maso se zeleninou a rýží upravené jako jednohubky a namáčí se do nějaké „japonské omáčky“. Snědl jsem to všechno, ale už to nemusím. Další už popisovat ani nebudu, protože si to přesně nepamatuji. Odchod a loučení bylo zvlášť dojemné. Nejenže jsme se tam setkali s Českou od Nového Jičína, ale i že „nindžové“ roztáhli dost velký plakát s českým nápisem: „Dobrou noc“ a německým „Auf Wiedersehen“.

Zde se hodí, abych vzpomenu na jinou společnou večeři. Bylo to hned na začátku, když jsme přijeli. Michala nás chtěla pohostit v jedné restauraci, kterou znala a opět nám neznalým menu vybrala. První byla polévka, jakou známe i u nás v Náchodě u Vietnámců. Ta byla výborná. Říkal jsem si, že já nemohu mít v Japonsku žádné problémy s jídlem. Mám rád rýži i nudle, tak co. Já hlad mít nebudu. No, ale z toho ostatního jsem už toho moc nesnědl. Vrcholek byl jeden chod, který obsahoval misku nudlí řádně vychlazených a k tomu ledovou vodu s kousky ledu. Takže už jsem nevečeřel a uvažoval, jestli nemám jít vyhledat kuchaře a nalít mu to na hlavu. Ale neudělal jsem to, protože: „jiný kraj, jiný mrav“. Když je člověk v cizině, tak musí přece respektovat jejich zvyky, pochopitelně i stravu. Na základě této zkušenosti mě Michala, kterou to velmi mrzelo, poradila, co ona používala a co je dokonce velmi dobré. Byla to polévka s curry. Dalo se to koupit v každé samoobsluze nebo i ve velkém marketu. Je to papírový ztužený kelímek, je ve dvou velikostech. Hned jsem vyzkoušel ten menší. Obsahuje cosi sypkého a je to jako náš jogurt uzavřený fólií. Do toho se jednoduše naleje žhavá voda, zavře se to tou fólií a nechá asi pět minut ustát. A hned se může i z toho kelímku jíst. To mně chutnalo a dost často jsem to kupoval. Při této příležitosti ještě zmíním, že ve všech těchto marketech je součástí možnost výběru peněz jako u nás v bankomatu, a snad i za výhodnějších podmínek.

V jedné zenové zahradě jsme obdivovali parkové úpravy a kvetoucí keře. Také pro nás vzácný hřbitov. Když začalo víc pršet, tak jsme se uchýlili do jejich buddhistické svatyně. Byla tam sedadla a jistě pohodlí. Po chvíli jsme si všimli, že se něco chystá. Lidí nepřišlo. Přišla dívka se dvěma taškami, chvilku postávala a pak šla do toho obřadního prostoru. Tam už dva duchovní něco připravovali. Jeden měl černé roucho a ten druhý bílé. Poté začal obřad. Ten v tom černém oblečení začal bubnovat na několik bubnů. Jeden byl zvlášť velký a hrozně duněl. Dívka se svými taškami se přesunula na to podium a tam hovořila s tím, co byl v tom bílém roucho. To bubnování bylo tak hlasité, že jsem prohlásil „ti chlapi ji snad chtějí upálit“ a zmizeli jsme. Vůbec se mně to nelíbilo.

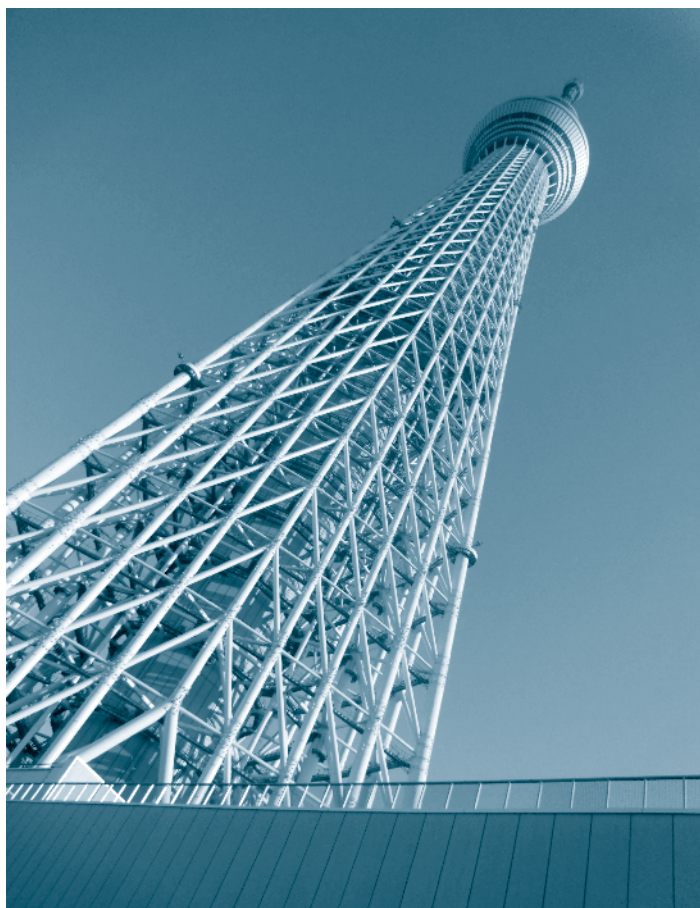
Když už jsem se dostal k tomu duchovnu, které je nám Evropanům pro neznalost cizí, tak vzpomenu ještě jednoho takového pána, který přišel zase do jiného zenového areálu. Vystoupil z vlaku, řekl bych starší pán jako každý, celý v černém, dlouhý plášť a aktovku. Ještě stál na druhé straně ulice proti vchodu do té zenové zahrady. Bylo na něm vidět, jak se nábožensky koncentruje a jak obřadně se uklonil, než na tu, pro ně posvátnou zahradu, vkročil. Na celém světě všichni lidé, někteří snad jen v podvědomí, hledají něco neznámého nad námi. Zde na dalším východě mají svého Buddhu a Šivu.

Tokio je třináctimilionové město. Je velmi rozsáhlé, což jsme měli možnost vidět již ze zmíněné rozhledny Skytree. Je protkané spoustou toků, na nichž je rušná lodní doprava. Viděl jsem zde i tři silnice nad sebou, ale nemohu si už dobře vzpomenout, v které části to bylo. Navštívili jsme tyto části hlavního města: Shibuya, přesněji Shibuya crossing. O této křižovatce se říká, že kdo ji neviděl, nebyl v Tokiu. A já musím skutečně potvrdit, že je to nezapomenutelné. Na tuto křižovátku jsme se dívali z budovy nádraží, do kterého jsme přijeli podzemní dráhou. Vyjeli jsme do patra a tuto kři-

žovatku jsme měli z velkého okna jako „na dlani“. Ústí do ní nejméně šest ulic, to už si přesně nepamatuji. A přes tuto křižovatku jsou namalované „zebrý“ pro chodce, které se v samém středu křižují. Když naskočí zelená pro chodce, tak se toto náměstí „Shibuya crossing“ změní v mraveniště.

Další zajímavou částí hlavního města je okolí hlavního nádraží. Tato budova v letošním roce slaví stoleté narozeniny. Tam není možné si nevšimnout, jak vkusně dovedou Japonci rozšířit nádraží, nepoškodit staré a skloubit s novým a moderním. Když se přejdou příčné dvě ulice, kde můžete obdivovat mrakodrapy, stanete před obrovským „náměstím“ - nevím si rady jak to nazvat. Především je to velké, není to jednotné, tím myslím dláždění nebo tak. Je to něco mezi parkem bez laviček a jakýchkoliv rostlin, prostě jen prostor, někde dláždění, které vás do jisté míry směřuje. Jinak je tam i velká plocha s násypem drobných valounů, jak to známe i u nás. Jen sem tam velké kamenné mísy z černého kamene perfektně opracované s různou zelení. Dojdete k vodnímu příkopu, který už je součástí velkého komplexu císařského paláce. Ten je otevřen jen dvakrát v roce, a to 2. ledna a 23. prosince. Jinak je možné se objednat předem, ale to normální smrtelník obvykle nedělá.

Prošli jsme celý prostor kolem tohoto „náměstí“ a zjistili jsme, že k tomu ještě přiléhají další parky, které nesly nápadné charakteristiky japonských zahrad. V těchto zahradách už byly lavičky a krásná zákoutí určená k odpočinku. Také tam byly různé historické památky vyložené z moře s informacemi. V tomto parku se nám přímo vnucovali velmi vkusně oblečení místní penzisté, kteří nám podávali informace k jednotlivým památkám.

Tokijská věž Skytree

Další návštěva byla opět Šinkansenem v Hirošimě. Opět velmi pohodlná a rychlá cesta, kde jsme mohli sledovat japonský venkov. Nahuštěná zástavba rodinných domů, že si sousedé mohou oknem podat na ochutnání talíř s večeří. Rád bych věděl, jestli tam mají sousedské rozpory. Jejich vlídnost a uctivost, kterou na ulicích, v obchodech i jinde přímo vyzařují mně stále nejde dohromady s tím, co jsem si přečetl v literatuře z druhé světové války. Byl leden a na poli sklízeli zelí, tím zase chci zdůraznit, jaký je tam rozdíl v počasí.

V Hirošimě už vůbec nepoznáte, že se tam stalo cosi strašného. Je to opět milionové město, které žije velmi intenzivně. Měli jsme velmi špatné počasí, téměř pořád pršelo, jenom někdy víc a zase méně. Museli jsme zvolit podle toho návštěvy. Mají tam autobus, který vás převezme po všech významných

místech města, kde můžete na každém vystoupit, prohlédnout zajímavost a opět nastoupit do jiného autobusu téže společnosti a pokračovat dál. O toto jsme byli ochuzeni, protože jsme město jen projeli.

Nakonec jsme se uchýlili do muzea. Byl jsem na to připraven. Přečetl jsem si o něm, jakou péči tomuto místu věnovali. Měli pravdu. Tvůrci muzea prostřednictvím tabulek, grafů, modelů a fotografií zdokumentovali tuto hrůzostrašnou událost. Snad nejvíce se mnou zatřásla znázorněná rodinka, která v životní velikosti kráčí zřejmě k nějakému zachytnému bodu a je vidět, jak z nich odkapává kůže a maso. Jsou silně zasaženi zářením. Kurátoři si dali záležet, aby vytvořili rozsáhlý popis hrozné síly atomových zbraní a došli k jasnému závěru, že tyto zbraně již nikdy nesmí být použity. Dále jsou tam takové artefakty jako spečené lahve, které byly zřejmě v nějaké přepravce, která shořela a ze slitku jen vykukují zdeformované vršky lahví. Dále spečené cihly, střešní krytiny apod. apod. Nejvíce na mě zapůsobil již velmi známý obrázek, vlastně dva. Jak na schodech nějakého domu sedí muž na sluníčku a vedle je obrázek po výbuchu. Musím to napsat opravdu tak, aby to zaznamenalo tu hrůzu, jen „mastný flek“. Neznám historii toho snímku, která jistě existuje. Znovu připomínám, byl jsem na to velmi dobře připraven z literatury, ale „užil“ jsem si tam své. Na takovém místě pochopitelně přemýšlíte o všem možném. Neminula mě tedy vzpomínka, jak jsem já prožíval světovou válku. U nás doma se scházela skupinka vstevníků mého otce a sledovali vývoj na mapě. Ale jen v Evropě. O válce v Pacifiku jsme měli velmi málo informací. A tam celou tíhu válečných operací neslo jen USA. Dnes, po shlédnutí dokumentárních filmů, které máme možnost vidět tak dlouho po skončení této hrůzy, musíme být vděční za ten konec, který byl vlastně záchranou spousty životů amerických vojáků. Japonská armáda byla velmi fanatická. Vzpomeňme jen těch „kamikadze“.

Ve vstupní hale je velká plastická mapa tehdejší Hirošimi. Nad ní visí červený balónek, který znázorňuje, kde atomová bomba vybuchla - asi 300 m nad zemí. Znázorňuje, jak bylo město smeteno z povrchu zemského. Je tam také znázorněna vyvýšenina, pahorek, který zase na druhé straně ochránil budovy, takže je tlaková vlna nezbořila. Tam na vás sedne taková velká tíseň, že byste nejráději odtud utekli.

Jak jsme tam nad tou mapou rozjímali, nemluvili, přišel k nám průvodce, kterých je tam k dispozici velmi mnoho. Chopil jsem se příležitosti a chtěl jsem se pochlubit, že jsem také „Náchoďák“. A že ten „Genbaku domu“ česky Atomový dům je dílem stavitele Jana Letzela z Náchoda. A že v mém rodném městě je po něm pojmenována „Střední průmyslová škola stavební Jana Letzela“. Mám dojem, že na mně vykulil oči a pokýval hlavou. Porozuměl. Když jsme od něho odcházeli, ohlédl jsem se za ním a viděl jsem, jak hned vytáhl z kapsy zápisník a něco si zapisoval. Tu trošku „Atomového domu“ zrovna opravovali. Celá byla obestavěna lešením a zaplachtována.

Náladu mně zpravidla až konec výstavy, kde byly fotografie významných světových osobností jako Clinton, Weitzaker atd. Mezi nimi velmi hezká fotografie našeho zamyšleného Václava Havla. Na této fotografii, dle výrazu v jeho obličeji, jsem si uvědomil, že tam prožíval něco podobného, co jsem prožil i já.

Zbýval nám jen jeden den v Japonsku před odletem na Okinawu. Věnovali jsme ho opět duchovním zahradám. Připravili jsme se na přesun a slibovali jsme si, že tam budeme především odpočívat. Věděli jsme, že tam už budou kvést sakury. A pro Japonce to je „tropický ráj“. No, já jsem v tom nic tropického neviděl. Bylo tam příjemné, to ano, ale jsem asi moc velký zmrzlík. Letecky je to něco méně než dvě hodiny letu (z Osaky do hlavního města ostrova Naha). Tento ostrov předali Američané Japonsku teprve v roce 1972. Tedy až po 27 letech od skončení války. Na Okinawu, na jejich bývalé základny, ještě stále jezdí desítky tisíc amerických vojáků a jejich rodin. A dá se říct, že je silně poamerikanizována. Kdekoli dostanete pravý americký steak. Pochopitelně jsem neodolal a také jsem si ho dal. Byl měkký, trochu krvavý, a opravdu chutný.

Nad hlavním městem Naha je pohodlná nadzemní dráha, která se pohybuje průměrně ve výši asi druhého a třetího patra zdejších činžovních domů. Jede velmi tiše a je z ní krásný rozhled. Seznámíte se s ní hned po přiletu - nastoupíte do ní na letišti Naha. Protíná celé město. Je to jednokolejka, ale na čem se pohybuje, jsem neodhalil, protože je to velmi dobře zakryto. Trochu napoví obrázky. Ubytování v hostelu, kde majitelka byla v Německu a trochu německy mluvila. Tam jsme si mohli i uvařit jako

i v jiných hostelech. Nabídla nám plavbu za velrybami. No, když jste takhle daleko, tak to pokládáte za příležitost. Přihlásili jsme se. Viděl jsem to už několikrát v televizi a bylo to zajímavé, tak jsme se rozhodli, že se na to přihlásíme. Těch společností, které toto provozují, jak jsem později zjistil, tam je asi pět. Mají to velmi dobře zorganizované. Přijedou pro vás, sepiší velmi náročnou administrativní záležitost, protože v tom je také pojištění. Ta administrativa trvala dost dlouho.

Když jsme čekali v takové malé místnosti, tak tam s námi seděla také jedna, která byla z Hongkongu. Zeptal jsem se tedy na ty události, které byly tehdy v zájmu všech médií celého světa. A pochopitelně jsem se zajímal, jak asi ta celá historie Hongkongu skončí. Její odpověď mě překvapila. Odhadoval jsem její věk asi špatně. U těchto lidí z dálného východu je to obtížné. Připadala mně velmi mladá. Její odpověď byla jednoduchá a pravděpodobná a jako zkušeného znalce. Ještě nějaký čas se bude stávkovat stále méně a méně. Nakonec dojde k velkému odlivu obyvatel do svobodnějšího světa a centrální Čína bude stále dosazovat svoje lidi.

Prodej ryb

Potom nás odvezli do přístavu, kde jsme se nalodili do rychlého člunu. Než jsme se rozhodli, že jedem, tak jsme řešili, jak se na takovou loď ustrojít. Řekl jsem si, na moři to vždy fouká, tak raději tepleji. Byl jsem rád i za pohorky, které jsem si obul. Na tom člunu jsme se mohli pohybovat. Zvolili jsme pro lepší výhled horní část. Nakonec jsme měli místo hned za kormidelníkem a kapitánem v jedné osobě. Měl na sobě jen plátěné kalhoty, lehké tričko a na nohách „vietnamky“ bez ponožek. Byl to velmi útlý mladík, který tu loď perfektně ovládal. Takže jsme se plavili v Pacifiku. Všichni na palubě oči na stopkách a sledovali hladinu. Předem jsme byli upozorněni, že je jistě uvidíme. Dokonce v reklamě měli možnost vrácení peněz, kdybychom je neviděli. Potom jsme dorazili, řekl bych na nějaké shromaždiště podobných člunů, a celkem nás tam bylo pět. Z toho jsem pak usoudil, že se takto živí těch firem pět. Nějaký čas jsme stáli skoro na místě a stále sledovali hladinu. Jakmile se někde objevil ten vodní gejsír, jak velryba vydechuje, v tu ránu všechny čluny vyrazily zběsile obrovskou rychlostí tím směrem. Přidě člunů se zvedli do výše a za námi pruh zčerené hladiny, vítr a hluk motoru. V tu chvíli mně napadlo, vždyť my ty velryby „honíme“. No, to se opakovalo mnohokrát a někdy jsme viděli ocas, někdy nám zamávala velkou ploutví. Někdo viděl víc, někdo méně, ale viděli všichni. Všichni byli spokojeni, nikdo nepožadoval vrácení jenů. Ještě nás vyfotografovali celou velkou skupinu, ale tu jsme neviděli, ani nám ji nikdo nenabídl. Nakonec

jsem si vybavil televizní filmy a musel jsem uznat, že to měli natočené líp než tento zážitek. Ale ta plavba v Pacifiku za to také stála. Když jsme se vrátili, tak nás zase v pořádku dovezli tam, kde jsme nastupovali.

Dále se nabízela další lákadla, kterým jsme se snažili co nejvíce odolávat. Přes vše snažení jsme se stejně už za tu celou dobu cítili velmi unaveni. A cestovali jsme po Okinawě volněji a volněji. Prohlédli jsme si některé pláže, které ještě zely prázdnotou. A od Pacifiku foukal docela studený vítr....

Jiří Šulitka

Česká Saar Gummi přibírá zodpovědnost za aktivity mateřské skupiny v Rusku

Červenokostecká gumárenská společnost Saar Gummi Czech (SGC) začala podporovat a řídit závod SaarGummi v Rusku. Jedna vytlačovací linka v Tutajevu přibližně 250 kilometrů severovýchodně od Moskvy nyní vyrábí pouze v jednosměnném provozu a závod s několika desítkami zaměstnanců nemá výkonnost, která by umožňovala provozovat v místě plnohodnotnou továrnu se všemi složkami od obchodu a vývoje až po logistiku. Proto vedení skupiny SG rozhodlo, že začlení ruský závod pod svoji úspěšnou českou firmu, která v Červeném Kostelci a Velkém Poříčí vyvíjí, vyrábí a dodává těsnění karoserie do každého čtvrtého osobního auta vyrobeného v Evropě. Společnost SGC má za úkol podstatně zefektivnit výrobní a správní procesy v ruské pobočce a s podstatně vylepšenou efektivitou znovu oslovit evropské automobilky a znásobit výrobu v Rusku. Nelze vyloučit ani menší přesunutí výroby z Červeného Kostelce do Tutajeva, protože české haly jsou plně vytížené a zájem o výrobky dále prudce narůstá. SGC proto začíná připravovat další stamilionové investice do rozšíření výroby v Červeném Kostelci.

-pl-

INZERCE

SAARGUMMI
Sealing the future

**Saar Gummi Czech, evropský leader ve výrobě
vytlačovaných pryžových těsnění pro automobily,
hledá zaměstnance na pozice:**

Konstruktor nástrojů	50 000 Kč
Vývoj dílů	50 000 Kč
Seřizovač linek	33 000 Kč

Uvedena je hrubá mzda včetně benefitů po plném zapracování. Místem práce je Stolín 105, Červený Kostelec.

www.sgc.cz, tel. 491 467 442
e-mail: personalni@sgc.cz

MĚSTYS VELKÉ POŘÍČÍ POŘÁDÁ

VÝLET PRO SENIORY

Hospital Kuks Braunův Betlém

úterý 6. října 2015

PROGRAM

8 hodin	Náměstí Velké Poříčí
9-13 hodin	Stezka Šporkův Kuks Hospital Kuks
13:30 hodin	Oběd (rest. Baroque)
15-17 hodin	Braunův Betlém
18 hodin	Náměstí Velké Poříčí

Přihlašujte se na ÚM Velké Poříčí
Cena: 250 Kč

MĚSTYS VELKÉ POŘÍČÍ

říjen & listopad

1. října 2015 -
13. listopadu 2015

GALERIE 102 (Knihovna)

AMAG NÁCHOD

Vernisáž 1. října od 17 hodin s kapelou String-Swing (ZUŠ Náchod)

Úterý
6. října 2015
8:00 - 18:00 hodin

VÝLET PRO SENIORY DO KUKSU

Přihlašovat se můžete na podatelně ÚM Velké Poříčí. Cena zájezdu 250 Kč

Pátek
23. října
6. a 20. listopadu
18:00 - 22:00 hodin

Sál Obecního domu

TANEČNÍ VEČER

K tanci a poslechu zahraje kapela Modeus. Vstupné 50 Kč

do 31. října 2015

Knihovna městyse Velké Poříčí vyhlašuje

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

na téma "A pak začala babička vzpomínat..."

Bližší informace naleznete na stránkách Městyse Velké Poříčí

Sobota
14. listopadu 2015
19:00 hodin

Sál Obecního domu

TRABANTEM NAPŘÍČ TICHOMOŘÍM

Vyprávění z nejnáročnější cesty Dana Přibáně o setkání dvou světů - pusté Austrálie a nádherné tropické Jihovýchodní Asie.

Vstupné 200 Kč na místě / v předprodeji 130 Kč (na podatelně ÚM Velké Poříčí)

17. listopadu 2015 -
7. ledna 2016

GALERIE 102 (Knihovna)

AINI TOLONEN (FIN)

Série abstraktních fotografií finské fotografky bude naší první zahraniční výstavou

Sobota
21. listopadu 2015
17:00 hodin

Sál Obecního domu

POŘÍČSKÝ PODZIM

4. ročník country-folkového festivalu

Chvíle (Hronov), Elixír (Pardubice), Nadoma (Brno) a Standa Stejskal (Žatec). Vstupné 70 Kč

Sobota
28. listopadu 2015
9:00 - 16:00 hodin

Sál Obecního domu

PŘEDVÁNOČNÍ VÝSTAVA

Tradiční prodejní výstava pořádaná MS ČČK Velké Poříčí. Vstupné 10 Kč

PRAVIDELNÉ AKCE:

KNOFLÍČEK | Úterý 9:00 - 10:30 | Podkroví Obecního domu

CHCETE DOSTÁVAT MĚSÍČNÍ PROGRAM DO E-MAILOVÉ SCHRÁNKY? NAPIŠTE NÁM ZPRÁVU
VE TVARU "KULTURNÍ PŘEHLED" NA E-MAIL KNIHOVNA@VELKEPORICI.CZ

Nástěnný kalendář 2016

VELKÉ POŘÍČÍ

VČERA A DNES

PROMĚNA MÍST Z HISTORICKÝCH FOTOGRAFIÍ

2016

Cena 120 Kč

od 19. října na podatelně ÚM a v Papírnictví na náměstí

MĚSTYS VELKÉ POŘÍČÍ POŘÁDÁ PROJEKCI

TRABANTEM NAPŘÍČ TICHOMOŘÍM

sobota 14/11 od 19:00

SÁL OBECNÍHO DOMU VELKÉ POŘÍČÍ

na místě 200 Kč / předprodej 130 Kč (na podatelně ÚM Velké Poříčí)

Vyprávění z nejnáročnější cesty Dana Přibáně o setkání dvou světů, které křížuje jeho žlutý cirkus. Napříč pustou Austrálií, kde problémy střídá špatné počasí a špatné počasí problémy, a nic nejde podle plánu, do nádherné tropické Jihovýchodní Asie, jiného světa, kde mělo být vše jednoduché a nebylo, a právě proto to stálo za to! Stovky fotek a příběhů, které člověk někdy ani nechtěl zažít, ale o to větší má radost, že to všechno přežil.

DALŠÍ ČÍSLO POŘÍČSKÉHO ZPRAVODAJE VYJDE 1. PROSINCE 2015

Poříčský zpravodaj vydává městys Velké Poříčí, Náměstí 102, 549 32 Velké Poříčí,
IČO 654451, pod evid. č. MK ČR E 14490

Příspěvky zasílejte nejpozději do 15. dne měsíce před datem výroby.

Výtisk zdarma.

E-mail: knihovna@velkeporici.cz

www.velkeporici.cz

Foto: Jiří Mach, Úřad městyse Velké Poříčí

Tato tiskovina byla zhotovena v rámci odborné výuky žáků Střední školy propagační tvorby a polygrafie ve Velkém Poříčí.